

અચ, અચ, આગાખાન.

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॅपीगर्भित विभाग]

अनुक्रमांक: ८४३९

वर्गिक

पुस्तकनुं नाम ऐ.म. ऐ.य

2431111111

विषय ८४३९ : ८४

આગાખાન.

સવાળા નેશન કંપની તરફથી ઇંગ્લીશ
છપાએલ છે તેના તરબુમે.

છપાવી પ્રગટ કરનાર,
ધી ઇસમાઈલી સાહિત્ય ઉત્તેજક મંડળ
ના ઑ. સેક્રેટરી,
મીં મીરજીમામદ હવરાજ.

પ્રત ૧૦૦૦

આવૃત્તિ પહેલી

૧૯૨૦.

કીંમત ૪ આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૮૩૭

આ પુસ્તક મુખ્ય નં ૬૩ ચીચપોકલી પરેલ રોડ પર લેડી નં ૧૧-૧૮
હિંદુ ઓર્ફનેજ કે એન. સેલર પ્રેસમા જાદવજી પીતાંબર
ઠક્કરે છાપ્યું છે અને ત્રી ઇસમાઇલી સાહિત્ય ઉત્તેજક
મંડળના એન સેક્રેટરી મીન મીરજાંમાહમદ
જીવરાજે નીશાન પાડી રોડ, મુખ્ય
નં. ૮. માંથી પ્રસિદ્ધ કર્યું છે.

અહેસાન.

સાહેબ,

સેંચક રસુલ મીયા અશરફ મીયા,

જી. એ. લીલીયાવાળા.

જી., આપ સાહેબે અમારા મુરશીદ નાગ આગાખાન સાહેબ
પ્રત્યેના શુભ લાગણી ધરાવીને આએ જુકનો ગુજરાતીમાં કોઈ પણ
જાતના સ્વાયં વગર તરબુચો ફરી આપીને અમારા ઉપર જે અહે-
સાન ફરેલ છે, તેના માટે અમારા મંડળ તરફથી હું આપનો
અહેસાન માનવાની આ તક લઉં છું.

હું હું તમારો શુભેચ્છક,

મીરજી મામદ જીવરાજ તે
ધસમાઈલી સાહિત્ય ઉચ્છેદક મંડળના

જાન. સેક્રટરી.

ઉપકાર પત્રિકા.

ધો યંગ ઇસ્માઇલીયા વિધાવિનોદ કલખનાં ચેર-
મેન મીં પીરમામદભાઈ વીરજી હાજીયાણી તથા
મેંખર સાહેબો જોગ, મુંબઈ.

કરાંચીનાં યંગ ઇસ્માઇલીયા વોલેન્ટીયર્સોનાં
માનમાં મુંબઈમાં મંડળ હોલમાં કરવામાં આવેલ મેળા-
વડા પ્રસંગે “ H. H. THE AGAKHAN ”
નામનાં ઇંગ્લીશ પુસ્તકનાં ગુજરાતી ભાષાન્તર પ્રગટ
કરતાં જે ખર્ચ થાય તેનો અર્થો ખર્ચ તમારી કલખનાં
ચેરમેન મીં હાજીયાણી તથા તમારી કલખ તરફથી
આપવા જે લાગણીભરી માંગણી બતાવી તે સ્વીકારતાં
મુંબઈ ખાતેનાં-કલખ અને મંડળ એ બેઉ ખાતાનાં
પ્રેમાળ જોડાણનાં પાદ તરીકે અને ઇસ્માઇલીયા
સાહિત્યના ફેલાવામાં તમારી સુંદર પહેલ માટે મીં
હાજીયાણી જેવા તમારા ભલા સુકાની અને સાહિત્ય
પ્રેમી વિધાના વિનોદી કલખના જીશાસુ મેંખર સાહે-
બોનો અમારાં ખર્ચ દીલનો ઉપકાર અત્રે જાળવી રાખતાં
આનંદ થાય છે.

હું છું આપનો સેવક,

મીરજી માહમદ જીવરાજ
ઓનર સેક્રેટરી.

ધી ઇસ્માઇલી સાહિત્ય ઉત્તેજક મંડળ,
નીરાન પાડા રોડ—મુંબઈ, નં. ૯.

નિરિક્ષણ.

અરબસ્તાન, મિસર, દેલમ અને ઇરાન પછી હિંદ ભૂમિમાં જેના પૂજ્ય વંશજોની બુલંદી તરફ આજે આખો દુનિયાનું ચિત્ત આકર્ષનાર નાં આગાખાનનું નામ અને કામ સત્ય દીલોમાં જે છાપ પાડી રહ્યું છે, તે તેમની વડીલો પારજીત મહત્તા સમજાવ્યા વગર રહેતું નથી.

એક હજાર વર્ષ પૂર્વેની આખો દુનિયામાં જંગલી તરીકે ગણાતો દેશ તે એકજ માત્ર અરબસ્તાન હતો. પરંતુ નાં આગાખાનનાં મૂળ વંશજ હજરત અલીનાંથી ઇલમનાં પ્રકાશિત કિરણોએ આજે આખો દુનિયામાં જે રોશની ફેલાવી છે તેનાં મધ્ય જિંદુ તરીકે તેજ વખતથી ક્રમઃશ એજ હં અલીની સીધી નર નસલે ઉતરી આવનારાઓ એક પછી એક હતા. એમ મશહુર તવારીખોનાં પાનામાં મોજુદ છે.

“ ઇનસાન જાતની તરફો કરવી.” એજ એ વંશજોનો મુદ્રાલેખ હોવાથી, સત્તા ઉપર, કે વગર સત્તાએ એમનાં વચનો સત્તાનું પણ જીવનરૂપ કાર્ય કરતાં આવ્યાં છે. અને તેથીજ એમનાં સાદા જીવનની અદેખાઈ મહાન રાજકર્તાઓ કરતા, એ એમનાં નિર્માણ

ઉદ્દેશનો સ્પષ્ટ આદર્શ પ્રગટ કરે છે; અને તેથીજ તેમની સત્ય લક્ષતનું જીવન છુપું રહી શક્યું નથી.

કૈદખાનું કે રાજસત્તા એ એમના સ્વતંત્ર સત્યવડે નિરમાલ્ય દેખાયા છે. આ સામટા વંશજોનો સંપૂર્ણ પુરાવો નાં આગાખાન સર સુલતાન મહમદશાનાં ટુંક સમયની ચકિત કરી નાંખનારી વિજ્ઞાનિક કાર્યદક્ષતા અને સત્તાની ટોચે પહોંચનારી વેગવાળી અદભૂત શક્તિ મુખ્ય છે.

એમના મૂળ પૂજ્ય વડીલો માફક જે દેશમાં, જે કાર્યમાં, અને જે પક્ષમાં એઓ હોય, ત્યાંજ આગાદી અને કૃતોદ્દમંતીનો વાવટો ફરકે ! એમાં આજે પણ નવાઈ લાગતી નથી.

જે કાર્ય, શ્રમ અને મહાન લડત વડે, સર સૈયદે આરંભવા યોજ્યું; તેજ કાર્ય, થોડી મુદતનાં સચોટ પ્રયત્નોવડે ઝળકાવવામાં ના. આગાખાન એકલા હતા !! એમ કહેવામાં સહરાઘાત જણાશે નહીં.

શારીરીક બળ, આત્મબળ આગળ, કંઈ વિસ્તારમાં નથી; એ નાં આગાખાનનાં જીવન વૃત્તાંતનોજ અજબ પુરાવો છે !

લાખો મનુષ્યોના સમૂહનાં અયોગ્ય હુમલા સામે, એકલપણે ટક્કર જીતવી, એ એમનાં વડીલોનોજ વારસો નાં આગાખાન ધરાવે છે.

કૃતોદ્ધ કે હાર એ બેઉ શબ્દોનો લક્ષ્યાર્થ, જેમના માટે એ શબ્દ કાઢી બતાવવા શબ્દકોષ અશક્ત છે.

પોલીટીકલપણાનું જીવન, એમના આતુર્ય પર ફાલ છે !

દુરંદેશીપણાને, પોતાને સદ્ ઉપયોગ થવાનો એમની સહાયથીજ સમજાય છે.

પક્ષપાત ! હુમેશાં સત્યતાથી ભરપુર છે—અસત્ય અને આડંબર જેમનાં તેજસ્વીપણા આગળ ટકી શકતાં નથી; એવા નાં આગાખાનનાં સદ્ગુણો આજે હીંદ, ખ્રિસ્ત અને જરમન જીગરમાં સમજાઈ ચુક્યા છે.

હિન્દની પ્રજાની ઐક્યતાનો પાયો જે રીતે નાં આગાખાને નાંખ્યો, તે રીત, તેમની પૂર્વેના હિન્દનાં ખેરખાહોને પણ સુઝી ન હોતી. ત્યારે સહવાસ છતાં હીંદ માતાના સપુત્ર મીંઝ ગોખલેને તે સમજવા માટે જાગૃતપણે એમના રૂબરૂ જ-જ પાઠ લેવો પડ્યો. આજે એજ ઉદ્ગારો કે જે અશક્ત લાગતા, તે તેજ પ્રમાણે સશક્ત લાગે છે ! ઉન્નતિનાં કાર્યનું કેન્દ્રસ્થાન નાં આગાખાને જે બતાવ્યું, તે અપૂર્વ અને સહેલું હોવા સાથે પરાણામે પહોંચાડનારૂં દેખાયું ! ! !

સત્તા અને પ્રજા બેઉના મધ્યમાં બેઉની ભલાઈ દર્શક મર્ગ નાં આગાખાને પોતાના મક્કમ વિચારોમાં જે પૂર્વે ઉચાર્યો, તેજ વર્તમાન સમયે ગમ્યો—અખતીયાર કરવો પડ્યો—!

એ નામદારની “જરમન-ખ્રીસ્ત વોરમાં” ખ્રીસ્ત પક્ષ તરફની દેખાતી ખુશામતીનું ઔહર “ઈંડીયા ઇન ટ્રાન્ઝિશન” નામનું હીંદ અને ખ્રીસ્તનાં કરોડોની

પ્રજના તરેક્કીનાં પાઠો શીખાવનાર ગ્રંથમાં ઝળકી રહ્યું ! ! !

તુરકસ્તાનનાં ઇસ્લામી ખલીફાતનાં યંગ (યુવક) રાજતંત્રને આઠ વરસ પહેલાં કરેલી નસીહતો પર લક્ષ નહીં અપાતાં, આજે એ રાજસત્તાનાં અંત સમે થઈ પડેલ સ્થિતિ, ઠપકાપાત્ર દેખાઈ !

યુક્તીયુક્ત રાજતંત્રમાં “ખાત્રી” એવા શબ્દે. ના. આગાખાનનાંજ પરીણામરૂપ થઈ પડ્યા છે.

મક્કમતા, નિડરપણું, હીંમત અને વફાદારીની વ્યાખ્યા, ના. આગાખાને જે રીતે પ્રસંગોપાત પોતાના વર્તનવડે દેખાડી છે, તેનાં દ્રષ્ટાંતોજ નવાં સિદ્ધાંતો ઉત્પન્ન કરનારાં છે.

જરમનની અનીતિનો પુરાવો : ના૦ આગાખા-
નની, વિરુદ્ધતામાંજ માનનારા ઓટનનાં ઠાવ્યો ઉદ્દગાર
હીંદ જેવી પોતાની માત્રભુમિનાં સ્વરાજ્ય માટેની પ્રત્યક્ષ
કોશેશ, હીંદ પ્રજાને મુખારકી લેવા સમાન છે. એવા
ના૦ આગાખાનની યાદગાર હીલચાલ અને ભાષણોની
નોંધ ટુંક જીવનચરિત્ર તરીકે—ઈંગ્લીશમાં—પ્રગટ
કરનાર મદ્રાસની નેટેસન કું. નાં જીજ્ઞ જીવનચરિત્રોની
હારમાળાને દીપાવનાર અમને શુદ્ધ ભાવે લાગવાથી—
આ ગુજરાતી ભાષાન્તર કરાવી ધીઈસમાઈલી સાહિત્ય
ઉત્તેજક મંડળ તરફથી બહાર પાડવાનું પસંદ કર્યું છે.

નામદાર સરકાર આગાખાન

અને

તેમના વંશજો.

હીઝ હાઇનેસ સર સુલતાન મહમદ શાહ, હાલના નામદાર આગાખાનનો શુભ જન્મ કરાંચી શહેરમાં સને ૧૮૮૭ ના નવેમ્બરની બીજી તારીખે થયો હતો. તેઓશ્રી ધરાનના એક નામાંકિત શીઆ કુટુંબમાંના છે અને સૈયદ તરીકે અરબસ્તાનના નખી સાહેબ હઝરત મહમદ (સ. વ.) ના વંશમાંના છે એમ ખતાવી શકાય છે; અને મીસર દેશના બની ફાતમાઈ ખલીફાઓ સાથે, કે જેમની કુવ્વ કળવણી અને સારા સંસ્કાર ઉપર તે દેશની જહોજલાલી અને કીર્તિમાં મોટા ભાગનો આધાર હતો, તેમના કુટુંબી હોવાનો હક ધરાવે છે. પણ આ ગયા જમાનાની બાબત માટે તસ્દી ન લેવી એજ સાફ છે. એટલું જ બસ છે જે, નામદાર આગાખાનના કુટુંબનો ૧૬ મી સદી અને તે પછીની તવારીખનો સંક્ષિપ્ત ખ્યાલ લઈએ. કારણ કે હાલના નામદાર આગાખાનની હિન્દુસ્તાનમાં તેમની પદવી અને માન સાથે એ બાબતનો ખાસ સંબંધ છે.

નામદારના મોટા દાદા. (પ્રપીતા.)

હજુર શ્રી આગા ખલીલુલ્લાખાન, હાલના નામદાર આગાખાનના મોટા દાદા, તેઓશ્રી ધરાનના બાદશાહ ફતેહઅલી શાહના વખતમાં ઇસ્માઈલીઓના ધર્મગુરૂ તરીકે પ્રખ્યાત હતા. ઇસ્માઈલી શીઆઓના ધર્મગુરૂ તરીકે તેમની ધર્મ સંબંધે શું શું માન્યતાઓ અને રીતીઓ હતી એ બાબત ઉપર વિવેચન કરવું એ આ જગ્યાએ

જરૂરનું નથી. પણ આ બાબત ઉપર ધ્યાન રાખવું જોઈએ જે, હજુર શ્રી આગા ખલીલુલ્લાખાન, ફતેહઅલી બાદશાહના દરબારમાં એક ઉચ્ચ પદવી ધરાવતા હતા, અને કરમાનના હાકેમ હતા. એ ધર્માધ આદમીના હાથે તેમની વફાત થઈ* બાદ તેમના શાહઝાદા હજુર શ્રી આગા હસનઅલી શાહ ધર્મ ગાદીએ આવ્યા, અને તેમના પીતાશ્રી કે જેઓમાં એક મહાન રાજ્યકર્તા અને લડાયકના ગુણો કરતાં સંતના ગુણો વધારે હતા, તેમના કરતાં તેઓ (હસનઅલી શાહ) આપણા હિંદુસ્તાનમાં વધારે જાણીતા છે.

નામદાર આગાખાનના દાદા.

ફતેહઅલી શાહ, હ૦ આગા હસનઅલીશાહને ઓળખતા હતા અને તેથી તેમને મેહલાતી અને કુમ નામના મહત્વના પ્રાંતોનો રાજ્યવહીવટ સોંપ્યો. તેઓ એક બાહોરા રાજ્યકર્તા હતા, અને જ્યાં સુધી ફતેહઅલી શાહ ગાદી ઉપર રહ્યા, ત્યાં સુધી તેઓ દેશમાં કર્તાહર્તા હતા; પણ ઇ.સ. ૧૮૩૪ માં શાહ ફતેહઅલીની વફાત થવાથી, તેમની સત્તામાં ફેરફાર થયો. અને ગાદીએ આવવા માટે બાઈ બાઈમાં લડાઈ જાગી, ત્યારે તે જોઈ આગા હસનઅલી શાહ યુપ બિસી ન રહ્યા. મરહુમ બાદશાહના મોટા કુંવર ઝીલુસ્સુલતાન સામે થઈને શાહના પૌત્ર મહમદશાહની મદદે ગયા. ઝીલુસ્સુલતાને, પોતાના બીજા બાઈઓ માફક હાર ખાધી અને તેથી મહમદશા ગાદીએ આવ્યા. આવી

* હજરત ખલીલુલ્લાહ શાહના પુત્રથી નામદાર આગા હસનઅલી શાહને ધણું લાગી આવ્યું, તેથી દુશ્મનો પાસેથી જવાબ લેવાની તેઓએ વેતરણ કરી તેની જાણ ફતેહઅલી શાહને થતાં શાહે આગા હસનઅલી શાહને શાન્ત કરવા માટે પોતાની દુઃખતર નેક-અખતર સાથે વીવાહ કરી આપીને પુત્રીઓને પુરતી સજા આપી ફાંસીએ લટકાવી મારી નાંખ્યાં.

રીતે મળેલી સત્તામાં, હજારત આગાશાહનો મોટો ભાગ હતો. તેઓને લશ્કરની સરદારી મળી, પણ તેમને ફતેહઅલી શાહના એક દીકરા કે જે ફેરમાનના વડા હાકેમ હતા તેમની સામે મોકલવામાં આવ્યા, અને જે જગ્યામાં ખુદ આગાશાહના પીતાશ્રી થોડો વખત રાજ્ય કરતા હતા, ત્યાં દુર્ભાગી શાહજહાને કેદ કરવામાં આવ્યો, અને ઘણું અપમાન પામ્યા પણ તેમની આંખે લીલમ ફેરવવામાં આવ્યાં.

થોડા વખત સુધી આગા હસનઅલી શાહ ઘણા સારા સંયોગોમાં રહ્યા. પણ દેશની રાજ્યદારી સ્થિતિમાં એકદમ ગોટાળો થવાથી તેમને પોતાને ગાદીએ બેસાડેલા બાદશાહ સામે હથીયાર મહલ્લુ કરવા પડ્યા. પણ બાદશાહનું બળ ઘણું હોવાથી આગા શાહને કેદ કર્યા. થોડી મુદતમાં તેમને માફી મળી અને મુક્ત કરવામાં આવ્યા. પણ તેમને વાસ્તે રાજ્યદારી મામલો ઘણો જ ગંભીર હોવાથી, તેમને વળી પાછા શાહ સામે હથીયાર લેવા પડ્યા. આ વખતે તેમનાથી કંઈ બની શક્યું નહીં, પ્રતિકૂળ સત્તાવાળાનું જોર પણ ઘણું જોઈને તેમને ઘણી જ નીરાશામાં માતૃભૂમિ છોડવી પડી. જંગ આલુ રાખવાનું કામ પોતાના નાના ભાઈને સોંપીને, પોતે અફઘાનીસ્તાનમાં રસ્તે મેળવીને સીંધમાં આવ્યા, જ્યાં પોતાના ઈસમાઇલી અનુયાયીઓ તરફથી, તેમને શુદ્ધ અંતઃકરણથી ઘણો આવકાર મળ્યો.

હિંમત હારી ગયેલ હોવા છતાં, આ બુઝુર્ગ સૈનિકને ધરાન પાછા જવાના અને ગુમાવેલી સત્તા હાથ કરવાના ખ્યાલ આવતા હતા. તેમના અનુયાયીઓએ જોઈતી આર્થિક મદદ કરી, પણ તે બધાનું પરિણામ દીલ્લીની બરેલી નિષ્ફળતામાં આવ્યું. તોપણ તેમનો લડાયક સ્વભાવ ખામોશ રહે તેમ નહોતો. એ સ્વભાવને બીજા દિશાઓમાં દોર્યો. તેઓએ સીંધના અમીરોને હરાવવામાં, સર આલ્ફને મદદ કરી, અને ઇ. સ. ૧૮૩૬-૪૦ માં અફ-

ધાનીસ્તાન સામે લડાઈમાં, ઇસ્ટ ઈન્ડીયા કંપનીને ઘણા મદદરૂપ થઈ પડ્યા હતા. આ સેવા બળવવા વાસ્તે, બ્રિટીશ સરકારે એક સારું વરસાશન કરી આપ્યું, અને તેમને વંશપરંપરાનો ‘હીઝ હાઈનેસ’ નો ઇલ્કાબ આપવામાં આવ્યો. ઇ. સ. ૧૮૪૫ માં તેઓ મુંબઈ આવ્યા, જ્યાં તેમના બેન્ક શિષ્યોએ હર્ષભરેલો આવકાર આપ્યો. આ પછી ઇરાનના કીનારાપરના બનપોર નામના પ્રાંતમાં રહેવાનો પ્રયત્ન કર્યો; પણ ઇરાનના રાજ્યના સંદેશાર્થી તેઓને ત્યાંથી નીકળીને કલકત્તે રહેવાનું રાખતું પડ્યું. તેઓ શ્રી ત્યાં થોડી મુદત રહ્યા, અને બાકીના દિવસો બેંગલોર આ મુંબઈમાં ગાળતા. તેઓશ્રીની વફાત ઇ. સ. ૧૮૮૧ માં થઈ, અને તેમની પછી તેમના મોટા શાહજાદા, આગા અલીશાહ જેઓ આપણા હાલના નામદાર આગાખાન સાહેબના પીતાશ્રી હતા, તેમની વફાત પણ ઇ. સ. ૧૮૮૫ માં થઈ.

હાલના નામદાર આગાખાન.

કુંવર તરીકે નામદાર આગાખાનની અવસ્થા ફક્ત દસ વર્ષની હતી કે જ્યારે તેઓશ્રીના પિતા વફાત પામ્યા, અને તેથી પોતાની કુમળી વયમાં, વંશપરંપરાથી ચાલતી આવેલી જવાબદારીનો બોલો પોતાના શીરપર આવી પડ્યો. તોપણ નામદાર આગાખાન પોતે કહે છે તેમ, “તે સંયોગોમાં એક સુશીલ અને વિચારશીલ માતાના હાથતળે પરવરીશ થવાનો ઘણોજ મહત્વનો અને અમુલ્ય લાભ મને મળ્યો હતો. અને એ માતા જગમાં મશહુર એવા નિઝામુદ્-દોલ્લા કે જેમણે પોતાના દિવસો ગોશાનશીનમાં બેસીને ઇબ્રાહીમમાં માળવા માટે, ઇરાનની કચેરીના રાજવૈભવ તણ દીધા હતા. તેમના પુત્રી હતા; અને મારા પીતાની દેખરેખ નીચે શરૂ થયેલ કેળવણી મારે જરૂરી રાખવી. તે બાબતમાં તેઓ ઘણી સંભાળ રાખતા.” તેઓને જ્યારે

અરબી અને ફારસી સાહિત્ય તથા તવારીખનું જ્ઞાન મળી ચુક્યું ત્યાર બાદ, તેઓ ધણા બહોરા અંગ્રેજ શિક્ષકોના હાથતળે પાશ્ચાત્ય રૂઢી પ્રમાણે હિન્દુ કેળવણી લેવાને સક્તિમાન થયા હતા, કેળવણીની શારીરિક બાબત તરફ પણ ધ્યાન આપવામાં આવ્યું હતું, અને મેદાનની રમતો વાસ્તે ઘણાજ શોખ હાંસલ કરીને, નાઠ આગાખાન મોટા થયા. તેઓ પોતે કહે છે કે—“મારા દાદાનો સ્વારી માટે જે શોખ હતો. તે મને વાર્સામાં મળ્યો છે, એટલુંજ નહીં પણ તે ઉપરાંત મેદાનની રમતો માટે તીવ્ર આનંદ લેવાનો ઉમેરો થયો છે. આપણા મશહુર ક્રિકેટના ખેલાડી ગવર્નર સાહેબ લૉર્ડ હીરીસે, આ શોખમાં ઘણોજ વધારો કર્યો છે. અને તેઓ તરફથી તેમજ તેમના તરતજ આગળ તથા પાછળ આવનાર ગવર્નર સાહેબ તરફથી પણ મને અહર્નિશ માયા અને પ્રેમ મળેલા છે. હું ગોલ્ફ અને હોકીનો ખાસ શોખ ધરાવું છું. અને પાછળની બીજી રમત હીંદુસ્થાનમાં ફેલાવવા વાસ્તે જે યત્નિચિત પ્રયત્ન કર્યો છે તેને વાસ્તે મને ખુશી થાય છે. અને જે કંઈ ક્યું છે તે એ છે જે, દર વરસે ઇનામના બે પ્યાલાઓ આપવામાં આવે છે, અને તેમાંના એક નિશાળીયાઓને અપાય છે, અને બીજો સીવીલ (નીઝામી) અને મીલીટરી (લશ્કરી) ટીમોને અપાય છે. ગોલ્ફ એ ક્રિકિયનોની જાલી રમત છે અને તેથી તેને બીજી ઉશ્કેરણીની (મદદની) જરૂર નથી.” ઉપર મુજબની કેળવણી લઈને, બાનુ અલીશાહ સાહેબની સતત સંબાળ નીચે પોતે મોટા થયા.

નામદાર આગાખાન સર મુલતાન મહમદ શાહ પોતાની નાની વયથીજ, પોતાના અનુયાયીઓ એટલે ખોળઓની ઉન્નતિ કરવામાં એક તીવ્ર આનંદ લેવા લાગ્યા. આ લોકોએ અગાહ ઇસ્લામ કબૂલ કર્યો હતો. તેઓ શીયા ધર્મના ઇસ્માઇલી ફીરકાના

અનુયાયીઓ છે એમ માનતા આવ્યા છે, અને આ શીરકાના ધર્મ-
 ગુરૂની પદવી માટે નામદાર આગાખાનના અસ્લાફ (વંશજે)
 હકુ ધરાવતા આવ્યા છે. જેવી રીતે રોમન કેથોલીકમાં પોપ
 મનાય છે; તેવીજ રીતે તેઓને માન આપવામાં આવે છે. આ
 અનુયાયીઓમાં કેટલાક લોકો તો આથી પણ વધારે માન આપે છે,
 અને નામદાર આગાખાનને સાક્ષાત ઈશ્વર માને છે. આ લોકો
 પોતાની ઉપજનો અમુક ભાગ, કે જેને ઝડપ કહેવામાં આવે છે તે
 નામદારને ચરણે ભેટ મુકે છે. આવી રીતે તેઓ નામદારને ઉપજનો
 મોટા ભાગ આપે છે, અને તે બદલ તેઓ નામદાર પોતાના લોકોના
 બલા માટે ઘણી તજવીજ કરે છે. એમ કહેવાય છે કે, તેઓ
 પોતાના લોકોની કેળવણીની અને બીજી વાતોની જરૂરીયાતો પુરી
 પાડવામાં પોતાની આવકનો મોટા ભાગ ખર્ચે છે. તેઓની
 ધાર્મિક સત્તા અને સંભાળ ફક્ત ખાનઓ પ્રત્યે છે, એટલુંજ નહીં
 પણ બીજા ઇસ્લામીઓ પર પણ, કે જેઓ એશિયા અને આફ્રિકાના
 જુદા જુદા ભાગોમાં રહે છે. જો કે એશિયા ખંડના મધ્ય ભાગમાં
 વસતા પોતાના અનુયાયીઓને જાતે જઈને મળવાની તક તેઓ નામ-
 દારને મળી નથી તોપણ તેઓ પોતાના શિષ્યોને મળવા વાસ્તે
 હિંદુસ્થાનમાંજ નહિ પણ ધરાની અખાતને કિનારે, અરબસ્તાનમાં,
 આફ્રિકાના પૂર્વ કિનારે અને બીજા જગ્યાઓએ અવારનવાર
 મુસાફરી કરે છે. લોકોની ઉદ્યોગિક અને વ્યાપારિક ઉત્પત્તિ વાસ્તે
 પોતે સતત કોશીશ લેવાને પ્રયત્ન કર્યા છે. તેઓના શિષ્યો તેમને
 બચપણથીજ ચાહતા આવ્યા છે. તેઓ હાલના હુકમો જેટલી
 ખુશી અને ઉત્સાહથી બળવી લાવે છે, તેટલીજ ખુશી અને
 ઉત્સાહથી તેઓ નામદારની જીવાની વખતના હુકમો પણ આ લોકો
 બળવી લાવતા હતા. ઈ. સ. ૧૮૬૩ માં જ્યારે મુંબઈમાં હિંદુ
 મુસલમાન હુલ્લડ થયું હતું, ત્યારે પણ તે નામદારે પોતાના
 શિષ્યોને હુલ્લડમાં સામીલ થવા દીધા નહતા. ઈ. સ. ૧૮૬૭ માં
 જ્યારે મુંબઈ ઇલાકામાં દુષ્કાળ તથા રોગ ફાટી નીકળ્યો હતો,

ત્યારે તે નામદાર તેઓને ઘણા મદદરૂપી થઈ પડ્યા હતા. આટલી નાની ઉંમરે પણ પોતાના આમિત લોકો તરફની તેમની દીલ-સોજની પૂર્ણ ખાતરી બતાવી આપી હતી. તેઓનું તમામ ધ્યાન ફક્ત ખાજા અનુયાયીઓ તરફ વળેલું હતું, એટલું જ નહીં, પણ તેઓની મોહક વ્યક્તિ અને રમણીય આદર્શો તેઓના હૃદયમાં ઘણા મદદરૂપી નીવડ્યા, અને મુંબઈની તમામ મુસલમાન પ્રજાના મન ઉપર પોતાની છાપ પાડવામાં તેઓ નામદાર સફળ નીવડ્યા. મુસલમાનોમાં તેમનું માન એટલે બધે દરજ્જે હતું કે, વિક્ટોરીયા રાણીની ડાયમંડ જુબીલી વખતે, તેઓને માનપત્ર સાથે સીમલે મોકલવામાં આવ્યા હતા, અને લોર્ડ એલ્ગીનના હાથે બર કચેરીમાં તેનો સ્વીકાર કરવામાં આવ્યો હતો.

નામદારની યુરોપમાં પહેલી મુસાફરી.

આ પછી તરતજ તેઓ નામદાર ઇંગ્લાંડની મુસાફરીએ સીધાવ્યા. લંડન શહેરના મહાન વિદ્વાનોના તથા રાજદ્વારીઓના મંડળો કે જે તેમને બીલકુલ નવા લાગ્યા, તેમની સાથે બીલકુલ ગુંથવાડામાં પડ્યા નહીં. તેમને ઘેર મેળવેલી કેળવણી આ વખતે ઘણી કામ લાગી. ઇંગ્લાંડમાં યા તો યુરોપમાં જ્યાં જ્યાં જતા, ત્યાં ત્યાં લોકોના તરફથી તેઓ ઘણું જ માન મેળવતા અને વિક્ટોરીયા મહારાણીની ઘણી વખત ખાનગી મુલાકાતો લેતા, અને વિન્ડસર કંસલના મહેલમાં ખાવાના તથા આરામ લેવાના આમંત્રણો વખતોવખત તેઓ મળતા. હજી તો તેઓ ઇંગ્લાંડમાં હતા, ત્યારેજ તેમને કે. સી. આઈ. ઇ.નો માનવંતો ઇલ્કાબ મુંબઈમાં પ્લેગ વખતે કરેલી ખીદમત વાસ્તે આપવામાં આવ્યો હતો.

યુરોપની પહેલી મુસાફરીથી તેમને વાસ્તે અનુભવનું એક મહાન ક્ષેત્ર ખુલ્લું મુકાયું. પ્રાચીન પ્રજાઓના સંસાર અને બંધારણથી તેમના મન ઉપર ઘણી અસર થઈ. તે વખત પછીથી ત્યાંના લોકો વિષે વધારે ને વધારે જ્ઞાન મેળવવાની, તથા તેમની સાથે

હળવામળવાની એક ટેવ તે નામદારમાં પડી ગઈ છે. અને જનસમૂહમાં તેમના મહાન રૂતબા અને આખર વડે તથા પ્રિય અને સુશીલ આદાબ વડે યુરોપમાં હવે કુટુંબોમાં હળવામળવાને શક્તિમાન થયા છે. યુરોપના ધણા રાજ્ય કુટુંબો સાથે તેઓ દોસ્તીના હક ધરાવે છે, અને તેઓ તરફથી તે નામદારને ધણું જ માન મળેલું છે, જેમાં જર્મન ક્યસર તરફથી પણ તેમને માન મળેલું હતું અને તે માન હાલની સડાઈ શરૂ થતા તે નામદારે પાછું મોકલાવી દીધું છે.

મુસ્લીમ યુનીવર્સિટી.

રાજ્યસત્તાવાળા સાથે નામદારની અસાધારણ અને દિવસે દિવસે વધતા જતા વગને લીધે, અલીગઢ સ્કુલના વહીવટ કર્તાઓ સાથે અને નવાબ મોહશીનુલ-મુલ્ક સાથે તેઓ પ્રિય થઈ પડ્યા હતા. નવાબ મોહશીનુલ-મુલ્ક એ એક ધણાજ ચાલાક માણસ હતા. જ્યારે તેઓ સર સૈયદ એહમદની તરફથી આવ્યા ત્યારે અલીગઢ કોલેજની આર્થિક સ્થિતિ એક કટાકટીના સમયમાં હતી. જે ઉદ્દેશો વાસ્તે અલીગઢ કોલેજ સ્થપાઈ હતી, તે ઉદ્દેશો જોખમમાં આવી પડ્યા હતા. તેથી મોહશીનુલ-મુલ્ક પોતાથી ખનતા બધા ઉપાયો લઈને અલીગઢ કોલેજને નવા ખંધારણ ઉપર મુકવા વાસ્તે સતત મહેનત કરતા હતા. મુસ્લીમ એજ્યુકેશનલ કોન્ફરન્સ તેમને ઘણી સહાયક થઈ પડી; અને બધા જરૂરી પ્રસંગો વખતે, આ કોન્ફરન્સ તેમને મદદ કરતી. અને જ્યારે આ કોન્ફરન્સ, રાજ્યધાનીના શહેર દિલ્હીમાં, ૧૯૦૩ ના રાજ્યાભિષેકના દરબાર વખતે, ત્યાં મળવાની હતી, ત્યારે મોહશીનુલ-મુલ્કની નજર તે યુવાન નામદારશ્રી તરફ ગઈ, અને તેમને પ્રમુખસ્થાન લેવાનો સ્વીકાર કરવાને આમં-ત્રણ કર્યું.

આ સાલની કોન્ફરન્સની જેઠક એક ધણાજ મુબારક વખતે થઈ હતી. ત્યાં દરબાર ભરાવાનો હોવાથી, તમામ હિંદુસ્થાનના ધણા ખરા નવાબો તથા નામાંકિત પુરષો, આ કોન્ફરન્સમાં ભાગ

લેવાને શક્તિમાન થયા હતા. અને મહુમ લોર્ડ કિચનર, (હિન્દ સેનાપતિ) લોર્ડ નોર્થ કોટ (તે વખતના મુંબઈના ગવર્નર સાહેબ) અને બીજા મહત્વના અંગ્રેજ અધિકારીઓએ પણ હાજરી આપી હતી. તે વખતનું નામદારશ્રીનું પ્રમુખ તરીકેનું ભાષણ ધણું સરસ હતું. આ નામદાર યુવકે પ્રમુખસ્થાનેથી અત્યંત છટાદાર ભાષામાં અને આવેશ ભરેલી રીતે, પોતાના સહધર્મિઓ કેવી અધમ સ્થિતિમાં આવી પડેલા છે, તે તરફ તેઓનું લક્ષ ખેંચ્યું હતું. જે લોકોએ યુરોપના મધ્ય ભાગમાં જ્ઞાનનો દિપક પ્રગટાવ્યો હતો અને કાર્ડોવા તથા બગદાદના પ્રખ્યાત મદ્રેસાઓનો પાયો નાખ્યો હતો તે લોકોના જ ફરજંદો આજ અજ્ઞાનના તિમીરમાં ડુબ્યા પડેલા છે. એ સુસ્તી અને બેદરકારમાંથી હોશિયાર થવાને તેઓએ ધણીજ તાકીદ કરી હતી, અને માનપૂર્વક જીંદગી ગુજરવા વાસ્તે, અલી-ગઢના મહાત્માઓને એક જુદીજ યુનીવર્સિટી સ્થાપવાનો આદર્શ જલદી પાર પાડવાની જરૂર તેમણે બતાવી હતી. તે જંગમ આદર્શ એ હતો કે:—

“ આપણા લોકો વાસ્તે જ્ઞાનનો અને સદ્ગુણનો ભંડાર ખેદા કરવો; વિચારો અને શુદ્ધ આદર્શનું ઘર થઈ પડે એવું શહેર બાંધવું; અને એવું મધ્યસ્થાન સ્થાપવું કે, જ્યાંથી હિંદુસ્થાનના તેમજ હિંદુસ્થાન બહારના મુસલમાનોમાં પ્રકાશ અને સદ્માર્ગનો ફેલાવો થાય; ત્યાં તે સ્થાન આપણા પ્રિય ધર્મના ન્યાય, સદ્ગુણ અને પવિત્રતાનું ઉમદા દ્રષ્ટાંત બતાવવાને વાસ્તે આખી દુનીયાના લોકોને દર્પણ રૂપી થઈ પડે.

આપણા લોકો અત્યંત અધમ સ્થિતિમાં આવી પડ્યા છે. આ પડતી ઘણા કારણોને લીધે થઈ છે. મુસલમાન કોમના બુદ્ધિ અને ચારિત્ર એવી બેદનનક અધો-ગતિએ આવી પડ્યા તેના કારણો એ હતા જે:—

અઝખાસી વંશનું નકાફું દ્રષ્ટાંત અને સ્વાર્થ જેને અંગે રાજદ્વારી અને ધાર્મિક બાબતોમાં મતભેદ પડ્યા. હાલનો પરદો રાખવાનો હાનિકારક રીવાજ જે સ્ત્રીઓની માનસિક ખીલવણીને બાધકર્તા છે; ઇબાદત અને બંદગી કરવા વાસ્તે બધા ધાર્મિક અને પવિત્ર મુસલમાનોનું સંસારથી વિમુખ થઈને એકાંતમાં કાયમ રહેવાનું કામ; અને ભાગ્યમાં લખ્યું હશે તેમ થવાની તેમની માન્યતા. આવી રીતે થતી જતી અધોગતિ અટકાવવાને અને ઇસ્લામનો જીર્ણોદ્ધાર કરવાને, તેઓએ એક કરોડ રૂપિયાની માંગણી કરી કે જે પેસાવટે એક યુનીવર્સિટી ચલાવી શકાય:--

એવી યુનીવર્સિટી જેમાં મુસલમાન યુવકોને, અર્વાચીન સાયન્સના જ્ઞાન ઉપરાંત, તેઓની ગત જાહેજલાલીનું અને ધર્મનું પણ જ્ઞાન મળે; જે જગ્યા એક વિશાળ બોર્ડિંગ હાઉસના રૂપમાં હોઈને તે જગ્યામાં ઑકસફર્ડ માફક પરીક્ષાઓ કરતાં વધારે ધ્યાન ચારિત્ર ખીલવવા વાસ્તે દેવામાં આવે; આવી યુનીવર્સિટી આપણી જાતની પડી ગયેલી જાહેજલાલીને પાછી અસલી હાલતમાં લાવશે. આ ઉપાયથી રામબાણુ તાસીરનો જરા પણ શક નથી. પણ તે વાસ્તે કરવી જોઈતી તૈયારીઓ વિષે ખાસ શક રહે છે. આવી યુનીવર્સિટી ફક્ત સ્થાપના કરવા માટે શું હાલના મુસલમાનો કંઈ પણ મહેનત લેશે? ઇસ્લામના ભલા વાસ્તે સ્વાર્થ તજીને ઉદાર અંતઃકરણપૂર્વક સેવા બજાવી લાવવાની અગાઉના મુસલમાનોની જે ખાસ આદત હતી, શું તે આદત આપણામાંથી એટલે દરજ્જે નાબુદ થઈ છે કે, આવા મહત્વના કામ વાસ્તે આપણી હોલતનો કંઈ પણ ભાગ આપણે બચાવી ન શકીયે? આપણને ખાતરી છે કે,

આવી યુનીવરસીટી સ્થાપવાથી ઇસ્લામની વધતી જતી અધોગતિને અટકાવીશું, અને આવા કામ વાસ્તે જોઈતા લોગો આપવાને જો આપણે તૈયાર ન હોઈએ તો શું હું એમ ન ધારું કે ઇસ્લામ ધર્મની હસ્તી રહે या ન રહે તે વાસ્તે આપણે કંઈ દરકાર કરતા નથી ?”

છેવટે તેઓએ સખત ટીકા કરી હતી કે:—“ જો કે આપણો આ આદર્શ પુરો પાર ન પડે તો, તેમ થવાનું પહેલું કારણ એજ કહેવાય કે; આપણી અંદર રહેલ સ્વાર્થરૂપી શેતાન, પરમાર્થરૂપી ફીરક્ષતાને (ગળી ગયો) હજમ કરી ગયો; અને બીજું એ જે, આપણા ધર્મ અને આપણા ખ્યારા નબી સાહેબ વાસ્તે આપણે પૃથ્વીલાવ રાખીએ છીએ, પણ તે માત્ર જીલનીજ વફાદારી કહેવાશે. કેમકે નામાંકિત ઇસ્લામ ધર્મને, તેની ગઈ જતીજલાલીવાળી સ્થિતિમાં પાછો લાવવા માટે, આવો નાનો સરખો ભોગ પણ આપણે ન આપી શકીએ ? ”

ઇલાહદી મુસલમાન યુનીવરસીટી કરવાની માંગણી, હિંદુ સ્થાનની જેર મુસલમાન પ્રબલને પસંદ પડી નહીં. એમ દલીલ કરવામાં આવી હતી કે, મુસલમાનો બાણી જોઈને અને વિચારપૂર્વક એક નુકસાનકારક અલગપણાની સ્થિતિમાં તણાઈ જવા માગતા હતા અને જેનો છેવટેનો અંતિમ દેશના હિતને ધણેજ હાનિકારક નિવડશે. તેઓનો એમ ખ્યાલ હતો કે હાલની યુનીવરસીટીયો, હિંદના યુવકોને જોઈએ તેવી ઉચ્ચ કેળવણી આપવાને બરાબર શક્તિમાન છે; અને ધર્મના પાયા ઉપર જ્ઞાન આપવા વાસ્તે એક જુદુંજ સ્થળ બાંધવા વાસ્તેનો ચત્ત બીનજરૂરી હતો. એટલુંજ નહીં, પણ હિંદની વધતી જતી એકવતાને બંધનકર્તા નિવડશે. મુસલમાન પ્રબલ વક્તા તરીકે નાં આગાખાને આવી જતની દલીલો વાસ્તે એક સમજાડ જવાબ આપ્યો હતો. સને

૧૯૦૩ ના ડીસેમ્બર માસમાં મુંબઈમાં ભરવામાં આવેલી એલ
ઈન્ડિયા મોહમેદન એજ્યુકેશનલ કોન્ફરન્સની પ્રીસેપ્શન કમીટીના
પ્રમુખ તરીકે તેમને કહેવું પડ્યું હતું કે:—

“ જો ભણતરનેજ આપણે કેળવણી ગણીયે અને પરી-
ક્ષામાં પાસ થવાની શક્તિને જ્ઞાન ગણીયે તો, એ
આપણું મોટામાં મોટું કમનસીબ ગણાશે, અને
આજ કારણને લીધે અમો ગવર્નમેંટ જે યુનીવરસી-
ટીઓનો સુધારો કરવા ધારે છે તે સુધારાને વધાવી
લઈએ છીએ. આજ કારણ છે કે દુરઅંદેશ મુસલમાનો
એવી યુનીવરસીટી માંગે છે કે જ્યાં જ્ઞાનની પદવી ધણીજ
ઉચ્ચ હોય અને જ્યાં સાયન્સની કેળવણી સાથે એવી
અધ્યાત્મિક કેળવણી આપવામાં આવે કે, જેથી સત્ય અને
અસત્ય વચ્ચે કાયમ રહેલો જે ભેદ છે તે ભેદ જાણી
શકાય. અને આ ભેદ જાણવો એજ કેળવણીનું ખરું
રહસ્ય છે. આપણામાંના ઘણાને ખેદ થતો હશે કે,
હિંદની યુનીવરસીટીઓમાં જ્ઞાન અને ધર્મ વચ્ચે બીલકુલ
છુટાપણું રાખવામાં આવ્યું છે, અને જેનું પરિણામ
(કાને કહેતાં બહીક લાગે છે કે) ખાસ કરીને મુસલ-
માનોના હક્ક પર નુકસાનકર્તા નિવડશે. સદ્ગૃહસ્થો, હું
ધારું છું કે, ઘણા મુસલમાનો ખતારસની હિંદુ યુનીવર-
સીટીને વધાવી લેશે. તેમજ મદ્રાસ અને બેંગલોરની
યુનીવરસીટીયો પણ વધાવી લેવામાં આવશે. પણ એ
રૂપે છે કે તેઓને હિંદુ વાતાવરણવાળી યુનીવરસીટી
વાસ્તે જરા પણ ઈચ્છા ન હોય અને તેજ કારણથી આપ-
ણને અલીગઢમાં આખા હિંદમાં શાખા-શાખાઓ હોય
તેવી યુનીવરસીટી બાંધવાની ના પાડવી એ બેહુદી વાત
છે. એક સંખ્યા માફક અનુકરણ કરીને યુરોપીઅનનો

નમુનો બનવામાં આપણી વ્યક્તિ ગુમ ન થઈ જાય, તે વાસ્તે મધ્યસ્થાનવાળી યુનીવર્સીટીની આપણને જરૂર છે. તેનું બીજું કારણ એ કે, આપણો ઇતિહાસ એવો છે કે જેના ઉદાર સ્વભાવવાળા તથા બહાદુર પાત્રો ઘણા છે. આપણી ગત જાહેજલાલી શૂરવીર ચિત્રોથી એવી તો ભરેલી છે કે, જેમની સાથે નજીકના પરિચય અને મંબંધમાં આવવાથી આપણા બાળકોને અવશ્ય સુધારણા, અને સ્વર્થલોભ, સત્યપરાયણતા અને ચારિત્રની સ્વતંત્રતાની જરૂર પછીની સમજણ નાનપણથીજ મળશે. જે સમજણ વિના કેળવણી અને જ્ઞાન કોઈ પણ પ્રજા વાસ્તે નિર્થક છે.

એમ પણ દલીલ કરી શકાય કે, આવા ઉમદા સ્વભાવના પાત્રો રોમ અને ગ્રીસના ઇતિહાસમાં પણ ઘણા છે; ત્યારે આરબોનો ઇતિહાસ શીખવાની શી જરૂર છે? સત્ય છે, પણ અંગ્રેજો અને ફ્રેન્ચ લોકો જેઓ રોમન પ્રજાના વંશના છે, તેઓજ ખરેખર સમજી શકે કે, રોમન ઇતિહાસના મહાન પાત્રો તેમનાજ વડવાઓ હતા. આ દેશના મુસલમાન યુવકો તેમ સમજી નહિ શકે. આપણને તેમાંના ઉમદા પાત્રો કંઈ પણ આકર્ષણ વિના એક દુર દેશની છબીઓ માફક લાગે છે, અને મુસલમાન તવારીખ શૂર પુરૂષોથી (કે જેઓ હાલના મુસલમાનો માફક રહેતા અને વર્તણૂક ચલાવતા) એવી તો ભરેલી છે કે, તેમની સાથે પરિચયમાં આવવાથી ચારિત્ર સુધરશે. માવૈયા અને વલીદ, રાજ્યકળામાં સીઝર અને ઑમર્ટસથી ઉતરતા નહોતા. યુરોપ અથવા એશિયાની બીજી પ્રજાઓના ઇતિહાસમાં ઉમર અબુ-અબ્દુલ અઝીઝ, તથા હીસાઝ અબુ-અબ્દુલ અઝીઝ કરતાં વધારે પવિત્ર મનવાળા બાદશાહો બીજે નહીં

મળી શકે? આવા મહાન પાત્રો સાથે નજીકના સમાગમમાં આવવાથી આપણા યુવકો એટલે આપણા લોકો અવશ્ય સુધરશે. આપણામાં ઐશ્વર્ય એટલા દોળે-દોળા છે. પણ તેથી એમ નહીં કહી શકાય કે, તેઓ સ્વાત્મ-ભોગી થશે અને જે રિવાજોથી આપણે પછાત છીએ, એટલું જ નહીં પણ પડતીમાં છીએ તે હાનીકારક રીવાજોને દુર કરશે. આપણા લોકોના નુકસાન અને હાનીકારક રીવાજો, સેંકડો વર્ષ થયાં ધાર્મિક ક્રિયાઓ સાથે એવા તો મળી ગયા છે કે, ઘણા ખરા કેળવાયેલા મુસલમાનો પણ હજરત મહમદ (સ. વ.)ના હુકમ અને આ રિવાજોમાં કંઈ ભેદ જાણી શકતા નથી. ઇસ્લામને ખોટી રીતે આ રિવાજો વાસ્તે જવાબદાર ઠરાવવામાં આવ્યો છે. સદ્ગૃહસ્થો, આજ કારણને લીધે હું આપને વિનંતિ કરું છું કે, તમારા ફરજદાને કેવી રીતે કેળવવા તે રીતો વિષે વખતસર વિચાર કરશો. આજ કારણને લીધે હું તમોને એ યાદ રાખવા વિનંતિ કરું છું કે, આપણે મુસ્લીમ અલીગઢ ઑરીએંટલ કેળવણીની કૉન્ફરન્સ વાસ્તેજ એકઠા થયા છીએ પણ માત્ર ભણતરની કૉન્ફરન્સ વાસ્તે એકઠા થયા નથી. આપ સહુને વિનંતિ કરું છું કે, એક મધ્યસ્થાનવાળી યુનીવરસીટી-કે જેની ઇનશાઅદલાહ, ઉચ્ચ આદર્શ અને ઉમદા વિચારોના ઘર તરીકે, ઑક્સફર્ડ, લીપઝીક અને પેરીસની યુનીવરસીટી સાથે ગણતરી થાય, અને જ્યાં આપણા યુવાન બાળકોને પાશ્ચાત્ય સાયન્સની સર્વોત્તમ કેળવણી મળે; જ્યાં પાશ્ચાત્ય વિચારોનું શુદ્ધ માફક જ્ઞાન હોવામાં પૂર્વના સાહિત્ય અને ઇતિહાસનું શિક્ષણ વિસરી જવામાં ન આવે; જ્યાં આ બધા હાલ ઉપરાંત આપણા બાળકો મુસ્લીમ વાતાવરણમાં ઉછરે—ફરીથી ભાર મૂકીને વિનંતિ કરું છું કે, આવી યુનીવરસીટી સ્થાપ-

વાનું કામ આપણા હંમેશાં યતા વિવાદમાં બૂલાવું ન જોઈએ.”

તે દે અલીગઢ યુનીવર્સિટી સ્થાપવા વાસ્તેની આ આવેશ ભરેલી વિનંતીનું પરિણામ કંઈ તાત્કાલિક તો ન આવ્યું, પણ નામદાર આગાખાનના તેમજ બીજાઓના મનમાં આ બાબતના વિચારો કાયમ ચાલતા હતા, અને જ્યારે સને ૧૯૧૦ માં મોકો આવ્યા, ત્યારે તેઓએ તનમનથી આ કામ હાથ લીધું; અને તેમના “તેજેબખા આગેવાનપણા” નીચે ત્રીસ લાખ કરતાં વધારે રૂપિયા ખરાણા; અને તંત્ર કે મુસલમાનો તેમનો ઉદ્દેશ પાર પાડવાને બાગ્યવાન થયા નહીં તોપણ પહેલાં કરતાં આ કંડથી મુસલમાનો તેમના ઉદ્દેશની નજીક આવ્યા છે.

ઈમ્પીરીયલ કાઉન્સિલ.

કોન્ફરન્સમાં પ્રમુખપણું લીધું ત્યારથીજ નાં આગાખાન પોતાની જ્ઞાતી અને તમામ હિંદના બધા માટે સતત કોશિશ કરવા લાગ્યા. ચોડાજ વખતમાં, તેઓ ઈમ્પીરીયલ લેજસ્લેટીવ કાઉન્સિલના મેમ્બર નીમાયા. જ્યાં તેઓશ્રીએ ઘણું સારું કામ કર્યું. ત્યાં તેઓએ ફરજિયાત પ્રાથમિક કેળવણીનો પક્ષ ખેંચ્યો હતો, અને રજવાડામાં કામ કરતા ‘ઈમ્પીરીયલ સર્વીસ’ના સૈનિકોને સરખા હક્ક આપવાની સ્કીમ રજૂ કરી હતી. તેમના લેક્ચરો નીખાલસ હદગારીનાં હતા, જેમાં વિચારની ગંભીરતા અને મધ્યમતા એ બે ખાસ ચિન્હ હતાં; અને સરકારને અને રૈયતને ધણાજ પસંદ પડ્યા હતા.

ઓલ ઇન્ડિયા મોસ્લેમ લીગ.

મુસલમાનો રાજ્યદારી બાબતોમાં પછાત હતા. સર સૈયદ એહમદે રાજ્યદારી બાબતોમાં ન પડવાની કરેલી સુચના હજી સુધી તેમને યાદ આપ્યા કરતી હતી, અને તેથી જ્યારે બીજા કોમો

(જ્ઞાતિઓ) રાજ્યદ્વારી બાબતોમાં જડપથી આગળ વધતી હતી ત્યારે પણ મુસલમાનો ચુપકીથી બેસી રહ્યા હતા. પણ તે જ્ઞાતિમાં જે લોકો જમાનાની બદલાતી વાસીરને બરાબર સમજતા હતા, તેઓ અગાઉથી જોઈ શક્યા કે આવી રીતે મૃત્યુસમ જડતાનું સ્વાભાવિક પરિણામ શું આવશે? તે વખતે લોર્ડ મોર્લીના માયાળુ આગેવાન-પણા નિચે, હિંદિ સરકાર ઇન્ડિયન લેજિસ્લેટિવ કાઉન્સિલના વધારા બાબત તથા દેશના રાજ્ય વહિવટમાં ઘટતા ફેરફારો કરવા વાસ્તે વિચાર ચલાવતી હતી. મોસ્લેમ વિચારના તથા સામાજિક મતના નેતાઓને એક રાજ્યદ્વારી મંડળી સ્થાપિત કરવાની જરૂર જણાઈ, અને નાં આગાખાને આલ ઇન્ડિયા મોસ્લેમ લીગ સ્થાપિત કરવાની યોજના ઘડી કાઢીને તેમાં ઘણો ભાગ લીધો હતો. તેઓ પોતે કહે છે કે:—

“સને ઇં ૧૯૦૬ માં જ્યારે મેં અલીગઢની વીઝીટ લીધી ત્યારેજ મોસ્લેમ લીગના તાત્કાલિક બંધારણની જરૂર મને જણાઈ, અને મારા અતિ પ્રિય તથા મહુમ મિત્ર નવા મોહસિનુલ-મુલ્ક કે જેમના મૃત્યુથી આપણને કાયમ વાસ્તે ઘણી ખોટ ગઈ છે, તેમને આ વિચાર જણાવ્યો. તેઓએ ઘણીજ દુરદેશીથી આ વિચાર સ્વીકાર્યો અને તેને પાર પાડવા કોશિશ કરી, જેને પરિણામે ઇં ૧૯૦૬ માં લોર્ડ મીન્ડો પાસે એક ડેપ્યુટેશન મોકલવામાં આવ્યું અને તે વખતથી એમ માન્યતા છે જે, આ દેશમાં રહેલી મુસલમાનોની નાની પણ અગત્યની સંખ્યાને દેશના રાજ્યવહીવટમાં ઘટીત અને યોગ્ય ભાગ આપવો.”

મોહમ્મદન એજ્યુકેશનલ કોન્ફરન્સ જ્યારે ઢાકામાં મળી, ત્યારે નવાબ ખાન સલિમુલ્લાએ નિયમિત રીતે આ બાબતને હાથમાં લીધી, જેથી આલ ઇન્ડિયા મોસ્લેમ લીગ હસ્તિમાં આવી. બીજે

વરસે તેના બંધારણનો વિચાર કરવામાં આવ્યો અને જ્યારે કરાં-
ચીમાં લીગની બેઠક મળી ત્યારે આ વિચારો સ્વીકારવામાં આવ્યા
અને આગાખાન સાહેબ તેના પ્રમુખ તરીકે ચુંટાયા. પણ તે પ્રમુખ
પદ હમણાંજ નેઆએ પોતાની ઈચ્છાથી છોડી દીધું છે. લીગમાં
જ્યાં સુધી તેઓ રહ્યા ત્યાં સુધી મુસલમાનોને ધણો ફાયદો થયો હતો.
વખનોવખન નામદાર આગાખાન તેઓને કેવી રીતે કામ કરવું તે
બતાવતા હતા, તે પહેલાં ધણી જગ્યાઓમાં લીગની મંડકરી થતી હતી.
એક સંપ્રદાયિક હિલચાલ તરીકે લીગનો તિરસ્કાર કરવામાં આવતો
અને હિંદિ અક્યતામાં ઘટાડો કરશે એમ ધારવામાં આવતું. પણ
નામદાર આગાખાન અને બીજા મુસલમાન આગેવાનો લીગનો ખરો
અર્થ અને સાચી કિંમત સમજતા હતા.

જ્ઞાતિક પ્રતિનિધિપણું (રેપ્રેઝેન્ટેશન.)

મુસલમાનોએ પોતાના પ્રયત્નોથીજ કાઉન્સીલોમાં પ્રતિનિ-
ધિઓ મોકલવાનો હક મેળવ્યો છે. મુસલમાનોએ લીધેલા આ
પગલાંને હિંદની કેટલીક જ્ઞાતિઓ એમ સમજતી હતી કે દેશના
હિતને નુકશાનકારક નિવડશે. પણ લીગના પ્રેસિડન્ટ (નામદાર
આગાખાન) એથી હજારો પરિણામ આવશે એમ ખાત્રીપૂર્વક જણાવતા
હતા. ઇ. સ. ૧૯૧૦ માં દિલ્હિમાં બરાયેલી લીગની બેઠક વખતે,
નામદાર આગાખાને શરૂઆતના (ઇન્ઓમલ) માનપત્રમાં સુધારાની
ચોજના પ્રત્યેનો પોતાનો વિચાર શુદ્ધ દર્શયી જણાવ્યો હતો, અને
આ બાબત વિષે ઘોઠાળામાં ન પડવા વારતે સૂચના કરી હતી કે:—

“સદગૃહસ્થો, મને આપણું કહેવા દો કે જેમ કેટલીક
જગ્યાઓએ કહેવાય છે તેમ આપણને કંઈ અધોગ્ય લાગ
મળ્યા નથી. ખરી રીતે આપણને વચન આપેલું બધું
અથવા આપણે માગેલું બધું મળ્યું નથી પણ એ

બધાને પરિણામે જે સુધારો થયો છે તેને અમો ઉપકાર સહિત ફરીકારીએ છીએ.

મને ખુશી થાય છે જે, આપણી એ યોગ્ય માંગણી કબુલ કરવામાં આવી છે. હવે સુધારાની યોજના પરિપૂર્ણ રૂપમાં મુકાઈ છે અને તે પ્રમાણે પગલાં લેવાની તૈયારીઓ થાય છે ત્યારે આપણે આનંદથી તેનો સ્વીકાર કરવો જોઈએ અને શહેનશાહતની વફાદાર પ્રજા તરીકે અને હિંદના વતનીઓ તરીકે. આ યોજનાનું સર્વોત્તમ પરિણામ લાવવા વાસ્તે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. મને ખાતરી પૂર્વક કહેવા દે કે થયેલા સુધારાને શુદ્ધ અંતઃકરણથી સ્વીકારવો એ હિંદુ, મુસલમાન, પારસી અને ક્રિશ્ચિઅન તમામ હિંદીઓનું શુભ કાર્ય છે, અને સુર શહેરીઓ (સિટિઝન) તરીકે, સરકાર તથા કાઉન્સીલમાંના આપણા પ્રતિનિધિઓ સાથે મળીને હિંદના શુભ અર્થે, કામ કરવું એ આપણું કર્તવ્ય છે; અને સાથે એ પણ યાદ રાખવું જોઈએ કે અગર આ તકનો શુભ લાભ લઈશું તો ભવિષ્યમાં સ્વરાજ્ય વિષે આપણને ખરેખર વધારે હક્ક મળશે. મને કહેવા દે કે, સ્વરાજ ખરેખર આપણા નજીક આવ્યું છે, તમામ દેશોમાં, પ્રજાકીય ઉન્નતિ વાસ્તે જે મહત્વની બે બાબતો રક્ષણ (કોંજરવેશન) અને સુધારો (રેવલપમેંટ) છે. તે વાસ્તે જે બહોળી સત્તાઓ આપણા હાથમાં મુકવામાં આવી છે. તેનો ઉપયોગ કર્યા સિવાય હાલ કરેલા સુધારાને આપણી ઐક્યતાને બાધકારક ગણીશું તો, જેમ દિવસ પછી રાત્રિ આવે છે તેમ નિઃસંદેહ રીતે આપણા ઉચ્ચ ઉદ્દેશ પૂર્ણ કરવા તરફ ધસડી જનાર પવનને બીજી ઉલટી દિશામાં ફેરવશું.”

હિન્દુ મોરલેમ ઐક્યતા.

નામદાર આગાખાને, જે કે મુસલમાન પ્રતિનિધિપણા બાબત અને ખીજ કેટલીક જ્ઞાતિક જરૂરીયાત બાબત ધણીજ કોશિશ કરી છે, તોપણ તેઓના પોતાના વિચારોમાં પક્ષપાતી નથી. મુસલમાન કોમની ઉન્નતિને ખીજઓની સરખામણીમાં લાવીને, નામદાર આગાખાને, હિંદની આ બે મોટી જ્ઞાતિઓ સાથે મળીને રહે અને એક ખીજના શુભ અર્થે કોશિશ કરે તે વાસ્તે પ્રયત્નો કર્યા છે, અને આવી રીતે વગર વિરોધ, દેશનું હિત વધશે. તેઓ કહે છે કે “જ્યાં સુધી આપણે ધાર્મિક, સામાજિક અને નૈતિક આદર્શોને વળગી રહ્યા છીએ તેમજ જુદાં બંધારણ અને જુદા પ્રતિનિધિપણાને ઇચ્છીએ કે જે બે બાબતો આપણી કોમને જાળવી રાખવાને તેમજ રાજ્યકર્તાઓમાં આપણને યોગ્ય માન અપાવવાને ખાસ જરૂરની છે. તે બે બાબતોને જ્યાં સુધી નિશ્ચયપૂર્વક ગૃહી જાળવીએ છીએ. ત્યાં સુધી આપણા કરતાં પણ વિશેષ આપણા રાજ્યકર્તાઓની એ ઇચ્છા હોવી જોઈએ કે, આ આદર્શો પ્રમાણે વર્તવું અને હાલની રાજ્ય-નીતિનો જે મુખ્ય સિદ્ધાંત—બ્રિટીશ સલ્તનત નીચે વ્યવસ્થિત સુધારો કરવો—તે સિદ્ધાંતને સ્વીકારતી હિંદની તમામ કોમના સહચારીપણા સહિત, ઉન્નતિના કાર્ય કમને પૂર્ણ કરવો. આ દેશની સામાજિક અને આર્થિક ઉન્નતિ કરવામાં સહચાર્ય વાસ્તે પ્રસંગો, યોગ્ય વખત. અને કેળવણીના પ્રચારથી. મારી માન્યતા પ્રમાણે ધાર્મિક મુશ્કેલીયો અને જ્ઞાતિક બંધનથી થતી કેટલીક અડચણો દુર થશે. અને ઉપરની અડચણો કે જેથી, હિંદની પ્રજાના બંધારણનો પાયો ખોદાય છે તે અડચણો એક લાંબા જમાના પછી, પાશ્ચાત્ય સુરોષ

અને અમેરિકાની માફક નિર્માલ્ય બાબત ગણાશે. અગર એક બીજાના કામમાં અને ભલા અર્થે આપણે શુદ્ધ અંતઃકરણથી સહચારી થઈશું, ઉચ્ચ આદર્શ રાખીશું અને મધ્યમતા અને યોગ્ય ધીરજથી કામ કરીશું તો હિંદના ભવિષ્ય માટે મને કંઈ ફિકર રહેશે નહીં."

તેઓ નામદારે, હિંદુ બાપ્તિસ્માના શું ઉદ્દેશો છે તે સમજવાને, પોતાના હિંદના સહધર્મીઓને વારંવાર સૂચના કરેલી છે. મોસ્લેમ યુનીવરસીટીની યોજના બાબત સહેતાં, તેઓ કહે છે કે—“હિંદુઓની પ્રાચીન જાહેરાતોમાં સર્વોત્તમ શું છે તે જાણવાને, હિંદુ ધર્મ અને વિચારોનું મૂળ અને બાંધારણ સમજવાને, બાંધુમજા તરીકે તેમના પ્રત્યે માન અને પ્રેમ આપણામાં ખીલવવા વાસ્તે તથા તેમના રીતરિવાજો વિષે વિચાર કરવા વાસ્તે સંસ્કૃત અને પૂર્વની બીજી ભાષાઓના શિક્ષણને યુનીવરસીટીના કાર્યક્રમમાં યોગ્ય મહત્વતા આપવી જોઈએ."

હિંદુ અને મુસલમાનો વચ્ચે ત્રટી તરીકે જે મોટું પગલું તે નામદારે બચું હતું તે સર્વને સુવિદિત છે; અને જે પગલાથી બન્ને વચ્ચેનો ફિસાદ મટે અને બન્નેના ભલા વાસ્તે કરવું જોઈતું સહચાર્ય થઈ શકે, તે વાસ્તે ૧૯૧૨ માં બેસતા વર્ષને દિવસે અલ્હાબાદમાં હિંદુ-મોસ્લેમ કોન્ફરન્સ બરાણી, જેમાં નામદાર આગ્રાબાન તથા સર વિલિયમ ઝેડરબર્ન સિવાય નીચેના સદસ્યહસ્થો પણ હતા:—

મીં સુરેન્દ્રનાથ બેનરજી, પંડિત માળવિયા, સર ઇબ્રાહીમ રહેમતુલા, નવાબ વિકાતુલમુલક, મીં હસન હમામ, મીં મહમુદ હક, અને મીં કીણા અને બીજાઓ જેને પરિણામે, અંદરના મતભેદ વિચારવાને તથા તેમને ઓછા કરવા વાસ્તે સંતોષકારક ઉપાયો

દર્શાવવાને એક કમિટી નીમાઈ. જો કે આ કમિટીથી હજી સુધી કંઈ પણ થઈ શક્યું નથી. તોપણ એ તો સિદ્ધ છે કે હિંદની ખે મોટી જ્ઞાતિઓમાં અંતઃકરણપૂર્વક સંપ્રેરવાને વાસ્તે, નાનું આગાખાન તથા ખીજા મોસ્લિમ નેતાઓમાં ધણીજી તીવ્ર ઈચ્છા હતી.

નાનું આગાખાન ખાત્રીથી એમ માને છે કે વહેલા મહોડાં, સખત જરૂરીયાતને લીધે, હિંદુ મુસલમાનોને તેમના મતભેદ વિસર્જન કરવા પડશે. અને ખન્નેના હિતાર્થે હળીમળીને કામ કરવું પડશે. ખન્ને જ્ઞાતિઓ એકજ નોકામાં મુસાફરી કરે છે. તેઓ ખન્નેને સાથે તરવું પડશે યા ડુબવું પડશે. એ સિવાય ખીજા કોઈ ઉપાય નથી. સાથે મળી જવ ને તથા મતભેદ કમી કરવાના પ્રયત્નો એકાએક સફળ નહિ થાય. તોપણ છેવટે, લાંબા વખતનું ઇચ્છિત પરિણામ જરૂર આવશે. પણ આ પરિણામ કાયમ ટકા રહે, અને હિંદુ અને મુસલમાનો વચ્ચે જુદાઈનો મોકો ફરીને ન આવે તે વાસ્તે નાનું આગાખાને પોતાના દરેક દેશમંદુને વિનંતિ કરતાં જમાવું છે કે, “દરેક જ્ઞાતિની ખાસીયતો, જરૂરીયાતો અને માંગણીઓની નોંધ લેવી કે જેથી રાજ્યકર્તાઓમાં દરેક વિષે યોગ્ય વિચાર કરવામાં આવે કે જેથી એકસંખીલી પ્રજા હસ્તિમાં આવશે કે જે હિંદના હિતાર્થે ઉમંગથી પ્રયત્ન કરશે અને સુધરેલી પ્રજાઓની પ્રશંસા અને માન મેળવશે.” આ ઉદ્દેશર્થે નાનું આગાખાને ઇલાહીદા પ્રતિનિધિપણા વાસ્તે ખાસ જરૂર જણાવી છે. તેઓ હિંદમાં એકત્રતા ઇચ્છે છે, પણ માત્ર નામનીજ અથવા છળ કપટથી ભરેલી નહીં, પણ એક ખીજનું કહેવું સમજીને થયેલી ખરી એકત્રતા માગે છે. આ સિદ્ધાંતને મક્કમપણે વળગી રહેવાથી, તેઓએ ઘણા હિંદુ આગેવાનોની ઇતરાજ વહેરી લીધી છે. ખુદ મહુમ મીં ગોખલે, મુસલમાનોની જરૂરીયાતોના

સવાલ બાબત નાં આગાખાનના વિચારોને સમજી શક્યા નહોતા. હીંદુ હાઇનેસના કેટલાક ઉદ્ગારોથી મીં ગોખલેને ઘણીજ નવાઈ લાગતી ને મી. ગોખલે બીલકુલ ગોંટાળામાં પડી જતા હતા. અને જ્યારે નાં આગાખાન યોજનાઓ વાંચતા હતા ત્યારે મીં ગોખલે આંખો ઓળીને સાવધપણેથી સાંભળતા હતા. એ એકજ મત અને દૃઢ નિશ્ચયપૂર્વક મુસલમાનોના અગત્યના હક્ક બાબત બોલતાં, નાં આગાખાન કોઈ દિવસ એક રાજ્યદ્રારી (પોલિટિશિયન) તરીકે કે પક્ષપાતી અને જીદદારી (સરકસ, હીલા) જણાયા નથી તેઓ ખરેખર એમ માને છે કે, પોતાની જ્ઞાતિની માંગણીઓ બીલકુલ ન્યાયપૂર્વક છે, અને તેઓ ખાત્રી રાખે છે કે આ બાબત હિંદુ ભાઈઓને અસર કરવામાં જેવો મુસલમાનો સફળ થશે. પણ તે દરમ્યાન, મુસલમાન હકકોને મુસલમાન દૃષ્ટિથી હિંદુઓ જુએ તે પહેલાં, નાં આગાખાન પોતાના સહ-ધર્મીઓને એમ કહેતા આવ્યા છે કે. “ પોતાના દેશખંધુઓની લાગણીઓ અને મન ગંભીર રીતે દુઃખાય. એવું કદી કોઈ પણ કાર્ય કરવું નહીં.” લોર્ડ કર્ઝનનો ખંગનો ભંગ કરવાનો એ ઉદ્દેશ હતો, કે પૂર્વ ખંગાળાની મુસલમાન પ્રજાને ત્યાંના રાજ્યવહિવટમાં યોગ્ય મહત્વતા આપવી. પણ ખંગાલી લોકોએ ગુસ્સા અને આવેશથી, એમ દલીલ કરી કે, લોર્ડ કર્ઝનના આ પગલાથી ખંગાળાની હિંદુ પ્રજાનું મન ઘણું દુઃખાયું છે અને મોટા પાયા ઉપર વ્યવસ્થિત ઉશ્કેરણી ચવાની શરવાત થઈ હતી, જેથી લોર્ડ મેરલીની ખાત્રી અને ગઈગુજરી હકીકતો (સેટલ્ડ કૅક્ટ) ને બદલે એ પરિણામ આવ્યું કે દરેક હકીકત શંકાસ્પી થઈ પડી અને સને ૧૯૧૨ માં ખંગભંગ રદ કરવામાં આવ્યો ત્યારે મુસલમાનોની લાગણી ઉશ્કેરાઈ હતી, પણ તેને અંગે કંઈ તોફાન થયું નહોતું. મુસલમાનોએ ઘણાજ સંપ રાખ્યો હતો. તેનો અર્થ એમ નહિ કે મુસલમાનો, અદલ અને પ્રમાણિકતાના નામમાં, બહોળા વિસ્તારમાં ઉશ્કેરણી કરવાને

અસહ્ય હતા, છતાં તેઓએ કોમળ લાગણીયો અને ઐક્યતાના નામમાં કરી બતાવેલું હતું. કારણ કે હિંદુ બાઇઓને વધારે ઉશ્કે રણીમાં નાંખતા, એ સલાહકારક તેમજ સદ્ગૃહસ્થોને લાયક નહોતું.

મુસલમાનોએ રાખેલી આ પ્રશંસાજન્ય વર્તણૂકનું એ કારણ હતું જે તેમના આગેવાનોમાં ઉદાર મનવાણી સહનશીલતા હતી કે, જે આગેવાનોએ પોતાના સહધર્મીઓને થયેલા ફેરફારને ખુશીથી સ્વીકારવાને આજ્ઞા કરી હતી જેથી બંગાલાના હિંદુ મતની સાથે હમદર્દી બતાવેલી હતી. નાં આગાખાન કહે છે કે:—

“ત્યારે હવે ભાગલાઓ રદ કરવામાં આવે છે. એશક એ તો ખરું હતું કે મુસલમાનો પૂર્વ બંગાલ અને આસામમાં વધતી સંખ્યામાં હતા. પણ હવે આ સર્વોત્તમ સ્થિતિ બદલાઈ ગઈ છે. હિંદમાં મુસલમાનોની સ્થિતિને એક જગ્યામાં ગણીને વિચારતા, મને એ શંકા રહે છે કે એકજ જગ્યામાં વધતી સંખ્યામાં (મેજોરિટિમાં) રહેવું અને બીજી બધી જગ્યાઓમાં નાની સંખ્યામાં રહેવું એ ફાયદામંદ બાબત હોય. આવી સ્થિતિના ગેર ફાયદાઓ જાહેર છે. હિંદમાં ઇસ્લામીઓ એક અને સંપીલા છે. દરેક મુસલમાનની એ ફરજ છે કે પોતાની નજદીકના મુસલમાનોનું હિત પહેલાં સંભાળે અને તે પછી બીજી જગ્યાઓના તમામ મુસલમાન બાઇઓનું શું હિત છે તે વિચારે. પણ ભાગલાની બાબત અગર હિંદીવાનો તરીકે જો આપણે વિચાર કરીએ તો માલુમ પડશે કે, જુના ભાગલાથી બંગાલી ભાષા બોલતી તમામ પ્રજાની લાગણીઓ ઉશ્કેરાઈ ગઈ હતી અને તે વ્યાજબી હતું, જે જે કામથી લાખો હિંદીવાનોની—પછી મુસલમાન

હો. યા હિંદુની-લાગણીઓ દુઃખાતી હોય અને તેમના હિતને નુકસાન થતું હોય, એ ખરેખર અનિશ્ચિત છે અને સરકારને તે કામો તણ દેવા જોઈએ. એટલુંજ નહિં પણ તમામ જ્ઞાતિઓએ તે બાબત લડત ચલાવવી જોઈએ. આ દ્રષ્ટિથી જોતાં, ભાગલાઓ રદ થયાથી બંગાલીઓનેજ સંતોષ માળ્યો છે. તેટલુંજ નહિં પણ તમામ હિંદીવાનોને એક ખુશાલીનો પ્રસંગ થયોજ જોઈએ, અને મારા ધારવા પ્રમાણે. રાજ્યકર્તા તરીકેના આ મહાન કૃત્યને વાસ્તે, હીઝ એકસેલન્સી લોર્ડ હાર્ડીંગનો ઘણોજ ઉપકાર માનવો જોઈએ; કારણ કે તેમ કયાંથી નામદાર શહેનશાહની હિંદી રૈયતના મોટા ભાગની અડચણ દુર થઈ છે.”

હિંદના કેટલાક ભાગમાં, હિંદુ અને મુસલમાનો વચ્ચે બીલકુલ વ્યવહાર નથી. તે વારને નાબ આગાખાનને ધાંજાજ ખેદ થાય છે અને તે બાબત સારી સ્થિતિ લાવવાને તેઓ નામદાર કહે છે કે:—

“નીચેની બાબત ઘણીજ ઈચ્છવા યોગ્ય છે કે. જે ઇલાકા અને પ્રગણાઓમાં હિંદુ મુસલમાન વચ્ચે સલાહ સંપ અને માનની દ્રષ્ટિ છે તે પ્રાંતોમાંથી મીશનરીઓને ચુંટીને બીજા કમનસીબ પ્રાંતોમાં સલાહ કરાવવા મોકલવા જોઈએ. મુસલમાનોના હાથમાં એક મોટી તક છે કે. અગર તેઓ સમજી શકે કે; કુરબાની વખતે થતી ગાયોની કતલને પોતે રાજ ખુશીથી બંધ કરે તો, હિંદુ ભાઈઓની મિત્રતા અને માન કેટલે દરજ્જે મેળવી શકાય એ સવાલ છે. જે વિષે તમો ઘણું જાણો છો. તે નાણાં સંબંધી છે; અને કુરબાની વાસ્તે ગાયને બહુલે બીજા જાનવરો ખરીદ કરવાને વાસ્તે ફંડ એકઠું કરવા સાર, મુસલમાન અને ધનવાન હિંદુઓની

કમિટીઓ ભરવી જોઈએ, જેથી આ રિવાજ બંધ કરવા વાસ્તે ઘણું સારું કામ થઈ શકશે. હિંદુ મુસ્લમાનોને સામાજિક વ્યવહારમાં સાથ જોડવા વાસ્તે સ્થાનિક મંડળોથી પણ ઘણું સારું કામ થઈ શકે તેમ છે. એ તો ખરું છે કે સાથે જમવામાં જ્ઞાતિક અડચણો ઘણી સખળ છે, પણ સાથે રમત ગમત કરવામાં કંઈ હરકત નથી. ઘણા વર્ષો અગાઉ, મુંબઈમાં લૉર્ડ હેરીસે આપણને સાબીત કરી બતાવ્યું છે કે, જુદી જુદી જ્ઞાતિઓમાં મિત્રતાઈ બાંધવાને રમતના મેદાનમાં ઘણું સરસ કામ થઈ શકે છે. હિંદ તેમજ દરેક જગ્યાઓમાં યુવાન અવસ્થામાં રમતગમત કરવી એ સ્વાભાવિક છે. અને હું માનું છું કે, યોગ્ય વ્યવસ્થાથી રમતના મેદાન ઉપર થયેલી મિત્રાચારી દરેક જગ્યામાં આપણા યુવકોમાં ફેલાવી શકાશે; અને હું માનું છું કે, સામાજિક જ્ઞાન અને મિત્રાચારી હિંદમાંના આપણા યુવકોમાં પ્રસારવી હોય તો તે યુવાનોની ભાવિ પ્રજાને શારીરિક કેળવણીના માર્ગથીજ થઈ શકશે, અને ભાવિ પ્રજાને થતા લાભને ક્ષીણે પણ આ કેળવણી ઘણી ઇચ્છવા યોગ્ય છે."

નામદાર આગાખાને આ બે જ્ઞાતિઓને સાથે જોડવા વાસ્તે જેટલા ઉપાયો લઈ શકાય તેટલા લીધા છે, અને તે ઉપરાંત હિંદુ જ્ઞાતિના બધા વાસ્તે જેટલું કરી શકાય તેટલું કરી બતાવ્યું છે, અને તેઓ નામદારે ધણીક હિંદુ સંસ્થાઓને લીધે નિયમિત રકમ જરી કરી આપી છે અને ડંકન એજ્યુકેશન સોસાયટી અને હિંદુ યુનીવર્સિટીને વાસ્તે બક્ષિસ પણ આપેલી છે. તેઓ નામદાર જ્ઞાતિક યુનીવર્સિટીઓના ખાસ ઉત્તેજક છે.

પ્રમુખીય ખાસિયત અને સદ્ગુણો કે જેથી કોઈ પુરુષને સારો હિંદુ યા સારો મુસલમાન કહી શકાય, તે ગુણોની ખીલવણી

શિવાય અને બન્નેની ગત બહોળલાલીમાં સર્વોત્તમ શું હતું તેના ખરેખરા જ્ઞાનથી ઉદ્ભવતી પ્રભાકીય આબરૂ અને સ્વમાનના માન શિવાય હિંદુ કે મુસ્લમાન બન્નેમાંથી કોઈ પણ, હિંદની ભાવિ ઉત્પત્તિ વાસ્તે ખાસ જરૂરતું કે જે એક 'સાબળ હિંદી પ્રજા' બાંધવાનું કાર્ય છે તે વાસ્તે કંઈ પણ અગત્યનું કરી શકશે નહીં. હિંદુ યુનીવર્સિટીની સંસ્થા ફળિભૂત કરવાને વાસ્તે નાં આગાખાને શું કોશીશ કરી છે તે ચોખ્ખું જણાતું નથી. તોપણ એ તો ચોક્કસ હતું કે હિંદુ નેતાઓ, આ સંસ્થાને લગતી મહત્વની બાબતો ઉપર તેઓની સલાહનો લાભ લઈ શકતા, અને બનારસના ધાર્મિક વાતાવરણમાં તથા ગંગાના પવિત્ર કિનારા ઉપર આખર સ્થાપિત થયેલી હિંદુ યુનીવર્સિટીને જોઈ, તેઓ નામદાર જેટલો બીજા કોઈને આનંદ થયો નહોતો.

દક્ષિણ આફ્રિકાનો સવાલ.

પોતાના સ્વદેશબંધુઓનું હિત કરવાની કોશીશ ફક્ત હિંદમાં જ પૂર્ણ થતી નથી-સાઉથ આફ્રિકા અને બીજાં સંસ્થાનોમાં હિંદીવાનોના પક્ષ જે લોકોએ ખેંચ્યો તેમાં નાં આગાખાન પણ હતા. મીં ગાંધી અને તેમની સાથના બીજા સ્વદેશબંધુઓને જે ઉદાર અંતઃકરણથી મદદ આપી હતી તે સૈાં સુવિદિત છે. અખબારો તેમજ બાષણદ્વારા, અને હિંદમાં તેમજ ઇંગ્લંડમાં નાં આગાખાને સંસ્થાનોમાં રહેલા હિંદીવાનોના બાબમાં સારી વર્તણૂંક ચલાવવા વાસ્તે વારંવાર દલીલો દર્શાવી છે. વિશેષમાં, પોતે બહુર બાષણોથી જે કંઈ કરી શક્યા છે તે કરતાં વધારે, પોતાથી બનતી લાગવગ ચલાવીને, ખામેશ અને અદૃશ્ય રીતે ઘણું જ કામ કરેલ છે. પણ એટલું તો ધારી શકાય કે, દર સાલની શરૂઆતથી તે જેટા સુધીની પોતાની તમામ મુસાફરીઓમાં, અને ઝાઝો ભાગ ઇંગ્લંડ અને સંસ્થાનોમાં તેઓ રહેતા તેથી હિંદીઓની શું શું અભિલાષો અને જરૂરીયાતો છે

તે બાબત બ્રિટીશ રાજ્યકર્તાઓને જણાવવાની હતી તક તેમને મળીજ હતી.

એક ખબરદાર રાજ્યકર્તા તરીકે

તમામ ભારતવર્ષની ઉન્નતિને લગતા સવાલો અને બીજી મહત્વની રાજ્યદ્વારી બાબતો વિષે, તેઓના વિચાર હંમેશા મોડરેટ (મધ્યમ) છે. મીં ગોખલે અને સર ફીરોજશાહ મહેતા કે જે બંને વાસ્તે તેઓને ઘણું માન અને લાગણી હતી, તેમના મત પ્રમાણે નાં આગાખાનનો મત હતો. સર ફીરોજશાહ અને મીં ગોખલે કે જેમના મત વિષે અગાઉ વાત કરી, તેમના મતના જે લોકો હતા તેમનાથીજ હિંદની ઉન્નતિનું કાર્ય સૌથી શ્રેષ્ઠ થઈ શક્યું છે. સંપીલી પ્રજા બનાવવાનું તેમજ આઝાદ મતની (ફ્રી) સંસ્થાઓ વધારવાનો જે ઉદ્દેશ છે તે ઉદ્દેશને એક બાબત-એથી આવેશ ભરેલી અને અનિયમિત રીતે, પક્ષ ખેંચવાથી ઘણુંજ નુકસાન થાય છે તેમજ બીજી બાબત-એથી, અમલદાર વર્ગના દરેક કૃત્યની હંમેશા ખુશામદ કરવાની જે અધમ અને મૂર્ખાઈ ભરેલી આદત છે, તે આદતને લીધે, ઉપર ઉપરથી જોનાર દરેક વિદેશીને એમ લાગે છે કે, હિંદીઓને દરેક કૃત્યને આવેશ ભરેલી રીતે વખોડવાની તથા અપમાનમાં રહેવાની આદત છે અને તે સિવાય બીજી કોઈ પણ વાતને લાયક નથી.

દરેક રાજ્યદ્વારી બાબતમાં, આવી માન ભરેલી જે વર્તણૂક છે, તેવી વર્તણૂક ચલાવવાની ટેવ મીં ગોખલે અને સર ફીરોજશાહ મહેતાની જેમ, લોકહિત કરનાર દરેક જણની ખાસ આદત હોવી જોઈએ. આ વર્તણૂક એક દિવસમાં આવતી નથી. તેને વાસ્તે, ઘણા વર્ષોની સખત મહેનત અને ઉમેદવારીની જરૂર છે. સર ફીરોજશાહ મહેતાની યાદગીરીમાં બરાયલી લાંડનની એક મંડ-બીમાં તેઓ નામદારે જણાવ્યું હતું કે:—

“મને બહીક લાગે છે કે, અહીંઆના કેળવાયલા હિંદી યુવકો બ્યારે માતૃભૂમિમાં જાય છે ત્યારે તેમના મનમાં રાજ્યદ્વારી બાબતો અને લેજસ્લેચરમાં માન મેળવવાની તથા દેશમાં આગેવાન તરીકે પ્રખ્યાત થવાની મહત્વાકાંક્ષા હોય છે, પણ આ બાબતમાં માત્ર થોડાજ સફળ થાય છે, જેથી એક ઘણી મોટી સંખ્યા સામાજિક જીવન સાથેનો તમામ સંબંધ છોડી દે છે અને ઘરના તથા પોતાના ધંધાના કામમાં પોતાનો બધો વખત ગાળે છે. સામાજિક જીવનમાં ઘણાજ સફળ થયેલા માણસો જે સ્થિતિમાં શરૂઆત કરે છે તેવીજ રીતે આ યુવકો પણ શરૂઆત કરવાને ઇચ્છે છે. પણ સફળ માણસોની માફક આ યુવકો, જનસમુહની સેવામાં ગુપ્ત રીતે યા બીજા રથાનિક કૃત્યોમાં ઘણા વર્ષ સુધી ઉમેદવારી કર્યા સિવાયના હોય છે. માત્ર ઘણાજ થોડાજ લોકો, આ અપકંવ મહત્વાકાંક્ષાને પૂર્ણ કરે છે. તેમાં પણ ઘણાને અહંકારજન્ય દેવ-સંતોષ ઉત્પન્ન થાય છે. જે હિંદની ખરી સેવામાં અડચણકર્તા છે. એમ એ આકાંક્ષામાં નાસીપાસ થયેલી ઝાઝી સંખ્યાને જે જે તકો મળે તે તકનો તિરસ્કાર અને અનાદર તેઓ કરે છે. જેથી હિંદની ઉન્નતિ કરવા વાસ્તેના ઘણા સારા સાધનો નિર્થક થઈ પડે છે અને રથાનિક દેવ-રાજનો વધારો જોઈએ તેટલો જલદી નથી થતો. તેમ ન બન્યું હોત અગર લોકો એમ સમજ્યા હોત કે. રથાનિક દેશભક્તિ અને બીજી નાની સેવાના કૃત્યો અને બાબતો બીજી મોટી તક મળવા વાસ્તે શરૂઆતમાં જરૂરની છે, તે ઉપરાંત જ્ઞાતિક શુભ વધારવાની જે મહત્વાકાંક્ષા છે તેને વાસ્તે જરૂરની છે. જે લોકો, અંગ્રેજ પ્રજાના જીવનને, ખારીકીથી જીએ છે, તે લોકોને માહુમ

પડે છે કે ત્યાં દેશસેવકો, સ્થાનિક પ્રવૃત્તિ, ખોલકુલ મદત કરે છે. આ રીતે મદત દેશસેવા કરવાનું લેસન, મીંઠ ગોખલે અને મીંઠ ફિરોજશાહ મેહતાના જીવન વૃત્તાંતમાં મોટે અક્ષરે લખેલ છે, કારણ કે આપણે સર્વને સુવિદિત છે કે; મીંઠ ગોખલેએ ફર્ગ્યુસન કોલેજમાં પ્રોફેસર તરીકે, માત્ર નામનોજ પગાર લઈને, ઘણા વર્ષ સુધી પોતાના ધંધાની વેઠ કરી હતી. અને પુનાની યુનીવર્સિટીની મેગિસ્ટ્રેટ-શિપ કરતાં પણ આ કામમાં ઘણું માન છે એમ ધારતા હતા. આવી રીતે સ્થાનિક કાર્યોમાં ધ્યાન આપવાથી સ્થાનિક દેશભક્તિ અને પ્રવૃત્તિ કરવાથી અને ઉપર જણાવેલા હિંદના એ વડીલ પુત્રોએ બતાવેલા સુધારક (સુધારો કરવાની) જીવનશૈલી, આપણો દેશ, તેના ઉચ્ચ અભિલાષો પૂર્ણ કરવાને આગળ વધરો; અને તેમ કરવાથી બ્રિટીશ સામ્રાજ્ય નીચે ઉન્નતિ કરવાના ખ્યાલો પૂર્ણ થઈ શકશે.”

હિંદ વાસ્તે સ્વરાજ.

હિંદનું ભવિષ્ય ઘણું વિશાળ છે, અને તેનું નસીબ મહાન છે જે બાબતમાં નાં આગાખાનને કંઈજ શક નથી. વખત જતા, બ્રિટીશ સામ્રાજ્ય નીચે હિંદને સ્વરાજ મળશે. પણ તેમ થવાને વાસ્તે કંઈ સહેલો અને સરસ રસ્તો આમ રસ્તો ઉન્નતિનો માર્ગ કંઈ પણ રીતે સરળ નથી. કંઈ પણ મહત્વનું મળે તે પહેલાં ઘણા લાંબા વર્ષની તૈયારી અને સજુરી જોઈએ. સને ૧૯૧૩ ના જુલાઈમાં એલ્ફ્રિડ યા મોસ્લેમ લીગની લંડનની શાખાની પાંચમી બેઠક વખતે, નાં આગાખાન, મુખ્ય લીગના સ્વરાજ મેળવવાના આદર્શ બાબત બોલતાં એમ કહે છે જે:—

“તે આદર્શ બીજા બ્રિટીશ સંસ્થાનોની માફક યા
 તો બીજા હિંદને અનુકૂળ રીતે સ્વરાજ્ય મેળવવાનું
 હોય જેની શરતો આપણે હાલ નથી વિચારતા. અગર,
 મારા વિચાર પ્રમાણે તે આદર્શથી એમ સમજાતું
 હોય કે સ્વરાજ્ય મેળવવામાં, સામાજિક સુધારામાં,
 કેળવણીના પ્રચારમાં, અને હિંદુ મુસલમાન વચ્ચે
 એકત્રતા કરવામાં, ઘણા દશક સૈકા નહીં પણ દશકા
 સુધી પ્રયત્ન કરવાની જરૂર છે. તો હું માનું છું કે,
 દરેક વિચારશીલ જણને મજબૂર આદર્શ પ્રિય થઈ
 પડશે. દરેક વ્યક્તિ અને હિંદની પ્રજા આવતા ઘણા
 જમાના (૩૦ ત્રીસ વર્ષનો જમાનો) સુધી સ્વ-લોભ આપ-
 શોજ એમ ધારીએ તો, બ્રિટીશ સામ્રાજ્યને લાયક અને
 હિંદની પ્રજાને સ્વરાજ્યનું શોભતું કોઈ પણ રીતનું અંધા-
 રણ ઉદભવશે, અને દુનિયામાં બ્રિટીશ સામ્રાજ્યને નીચે
 હિંદીવાનેને એક પ્રજા તરીકે માન મળશે. પણ તે
 આદર્શનો અર્થ એમ સમજાતો હોય કે, આંખાને
 મહોર આવે કે તરતજ ફળ ખાવા વાસ્તે કુદકા માર્યા
 કરવા, તો જો દિવસે, આ આદર્શ હસ્તિમાં આવ્યો
 તે દિવસને દેશને વાસ્તે, ઘણો લાભ્યહીન સમજવો.
 દુરની મંજલ પહોંચતાં પહેલાં, આપણને ઘણા લાંબા
 રસ્તો કાપવાનો છે અને આસ્તે આસ્તે આગળ વધવું
 એ ડહાપણનું ડહાપણ એક જીવતી વ્યક્તિ તરીકેનું
 ફરમાન છે, અને મુખ્ય કમિટીએ, હિન્દને અનુકૂળ
 અંધારણની પસંદગી કરવા તરફ લક્ષ રાખેલું, તે ઉપ-
 રથી એમ જણાય છે કે, કેવી રીતનું અંધારણ હોય
 જોઈએ તે કહેવું મુશ્કેલ છે, કારણ કે હિન્દી સંસાર
 દિવસે દિવસે સુધરતો જાય છે. પણ સ્વલોભને
 તથા સામ્રાજ્યમાં હિન્દને છાજતી જગ્યા લેવી હોય તો

આવો સુધારો, સામાજિક, આર્થિક અને અધ્યાત્મિક હોવો જોઈએ એ અવશ્ય છે.”

સેવા વખતે તેમણે કરેલી મદદ.

એક જાણુવા જેવી બાબત એ છે કે, આ લડાઈમાં હિંદ કેમ વર્તણૂક રચાવે છે, તે ઉપરથી હિંદને કેવું સ્વરાજ આપવું તે બાબતની ચોજના નાં આગાખાને મીં. ગોખલેની સલાહ લઈને મોટી સત્તાવાળાઓને રજુ કરેલ છે. નાં આગાખાન શહેનશાહ તથા તેમના રાજ્યને, દિલ્લી ચાહે છે.

સેવા અને વફાદારીના જુસ્સા માટે, તેઓ નામદાર કહે છે કે, “ હું મારા દાદાશ્રી તથા પીતાશ્રી પાસેથી શીખેલો છું અને તેઓ બન્ને સરકારની તરફેણમાં પોતાની સત્તા વાપરતા. પણ ત્યારે અજ્ઞાન અને ભુલથી તેમની ગેરસમજણ થતી. આવી રીતે બંધાયેલી રૂઢી પ્રમાણે ચાલવામાં હું મારાથી બનતો અદ્ય પ્રયાસ કરું છું, પણ તેનો અર્થ એમ નહીં કે આ મારા ઘરની રૂઢી છે તેથી તેમજ કરવું જોઈએ. પણ દુરના દેશોમાં જાતજાતના અનુભવથી અને ઘણા પુસ્તકો વાંચીને બાંધેલા રાજદ્વારી વિચારના પરિણામે આમ વર્તણૂક કરું છું.”

તેઓ નામદારે રાજ્યની ઘણી મહત્વની સેવા કરી છે. જે સેવાના કાર્યો જુદી જુદી બાબતોમાં અને જુદે જુદે વખતે કરવામાં આવેલ છે, અને તે કાર્યોની કદર નામદાર શહેનશાહે જુજ છે. જેમાં ઘણા ઇસ્કાબ તથા ચાંદ નાં આગાખાનને આપ્યા છે, અને તેઓ નામદારને જીંદગી પર્યંત બોરખે પ્રેસીડન્સીમાં એક પહેલા કક્ષાસના રાજ્યને અપાતી અગીયાર તોપોની સલામોનું માન, હાલમાંજ આપવામાં

આવ્યું છે. હાલની લડાઈમાં, મુસલમાનોને મિત્ર રાજ્યની સાથે
વેંટડાવા બાબત આશ્રય કરવા ઉપરાંત, નાન આગાખાન સાથે
આફ્રિકન લડાઈની જેમ, હાલની લડાઈમાં ખાનગી સલાહકાર તરીકે
કામ કરવા વાસ્તે બૉલંટીયર થયા હતા. રૂઠરના પ્રતિનિધિએ
‘પૂછ્યું’ કે, હિંદી સૈન્ય સાથે ખાનગી (સીપાહી) સલાહકાર
તરીકે જવાનું આપ સાથે દિલે કહ્યો છે? જનો જવાબ ફૅરન તેઓએ
આપ્યો કે:—“હા, સીપાહી તરીકે યાગમે તે અમલદાર તરીકે,
હું જવા તૈયાર છું. દિલગીર છું કે લડાઈની તાલીમ મને
ખીલકુલ મળી નથી, પણ વૉર ઑફીસ (લડાઈના
નેતાઓ મારી સેવા કબુલ રાખે તો, ઘણી ખુશી સાથે,
લડાઈપર જવાને હું તૈયાર છું. હું ગમે ત્યાં જઈશ અને
ગમે તે કાર્ય કરીશ. અગર તેઓ, મને ફક્ત કોઈ
પણ મોકો આપે, તો બ્રિટીશ રાજ્ય વાસ્તે મારા
લોહીનો પણ લોગ આપીશ.”

‘ડેઇલી સીટીઝન’ માં તે વખતે છપાયેલ (નામદાર)
આગાખાનની ખુલના વિષય ઉપર લખાયેલી કવિતા અહીં આ
સવિસ્તાર લખીએ છીએ:—

(Published at the time in the *Daily Citizen*:—)

Just a question, Uncle William; Have you
heard of Aga Khan ?

He's as proud a prince as you are; he's the
boss Mohammedan.

He was under your “protection” just before
the war began.

Nicht wahr Uncle Bill nicht wahr ?

He's a peaceful chap in India, not at all a
warlike ous; ;

But he thinks he'd like to take a hand in this
colossal fuss;

And he isn't going to fight for you—he means
to fight for Us.

Oder ja, Uncle Bill, oder ja !

And he doesn't want a billet such as fits his
high degree.

As the chief of a battalion or a corps of in-
fantry;

But he comes a simple private, just like
Thou as A. and me.

Wunderbar, Uncle Bill, wunderbar !

When the proudest prince of India lays aside
his pomp and might,
Doffs his rank and sheds his titles just to join
us in the fight,

You can bet your final twenty marks our
cause is pretty right.

Gott sei dank, Uncle Bill, Gott sei dank !

૧. એક જરા સવાલ, કાકા વિલિયમ, તમે નાં આગાખાન
વિપે સાંભળ્યું છે ?

૨. તમારા જેવાજ તેઓ (મગર) માનવંતા શાહનશા છે.
તે એક ફાંકડા મુસલમાન છે.

૩. લડાઇ શરૂ થઇ તે પહેલાં તેઓ તમારી રાજ્ય સત્તા
નીચેજ હતા.

૪. (જર્મન ભાષામાં) નિચ વહાર, અંકલ બિલ, નીચ વહાર

૫. હિંદુસ્તાનમાં તેઓ એક સાંત યુવક છે; પણ લડવૈયા
જરા પણ નથી.

૬. પણ તેઓ ખારે છે કે આ દુનીયાની જગ્યામાં તેઓ હાથ
કપાડી શકશે.

૭. અને તે તમારા માટે નહીં, પણ અમારા વાસ્તે લડશે.

૮. ઉધરળ કાકા ખીલ, ઉધરળ.

૯. પોતાની હતી પદવીને લાયક, હુકમ તેઓ નથી માગતા.

૧૦. ઘોડેસ્વાર સૈનિકોની સરદારી તેઓ નથી માગતા.

૧૧. પણ તમારા હમારા જેવા એક સાધારણ લડવૈયા તરીકે તેઓ આવેલ છે.

૧૨. (જર્મન) વંદરખાર, અંકલ ખીલ, વંદરખાર.

૧૩. હિંદના મગર રાહજીવ પણ જ્યારે સત્તા અને માન એક તરફ મુકીને,

૧૪. અમારી સાથે, લડાઈમાં જોડાવામાં, તેઓ પદવી તથા ઈલકાબ, ફેંકી દે છે

૧૫. ત્યારે અમારો પક્ષ સમ્યાઈ ઉપર છે; અને તે વાસ્તે શરત કરવી હોય તો તમારા વીસ (૨૦) ઈલકાબો પણ જરા.

૧૬. (જર્મન) ગોટ સી ડૅંક, અંકલ ખીલ, ગોટ સી ડૅંક.

(૩લી સીટીઝન).

નામ આગાખાન લડાઈને મોખરે જવાને અને કંઈ પણ 'સ્વભોગ' આપવાને એટલી બધી તીવ્ર ઇચ્છા રાખતા હતા કે, જ્યારે સારવારની હિંદી દુકરી લડાઈમાં ગઈ તે પહેલાં એક દિવસે, ઇંગ્લંડમાં તેઓએ મજબૂર દુકરી સાથે વાત કરતાં, જણાવ્યું હતું કે:—

“ મહારો એક નાનો અને દીનતા ભરેલો ખુલાસો સાંભળો—તમારા જેટલો, મારો સ્વભાવ, ઘણો લડાયક નથી, તોપણ તમારા 'ઈંટર પ્રેટર' તરીકે તમારી સાથે બનશે તો આવીશ. (ચીયર્સ—તાળીઓ)—હું ઈંગ્લીશ, ફ્રેંચ, જર્મન અને હિંદુસ્તાની જાણું છું, અને હું ધારતો નથી કે, તમોને બીજો વધારે ઉપયોગી માણસ મળશે, એટલે કે, હું તમારી જુદી ભાષાઓ બોલનારની વચ્ચે રહીને, એક બીજાને સમજાવનાર સાથે આવીને, જાતે કમાવીને; ગુજરાત ચલાવીશ. જો તમારી સાથે ન

આણું તો તે ઉપરના દબાણને લીધે છે, પણ મારી કોઈ ખામીને લીધે નથી.”

ઈંગ્લંડમાં વિશ્વાસ.

ઈંગ્લંડ વાસ્તે આવા પ્રેમનું તથા આવા કટાકટી તોફાનના સમયમાં કંઈ પણ રીતે ઉપયોગી થવાની જે તેમની ઈચ્છા છે, તેમનું એ કારણ છે કે, હિંદ સાથે બ્રિટીશ સંબંધની સમ્બાધ અને ન્યાયમાં તેમનો પૂર્ણ વિશ્વાસ તથા ભરોસો છે. તે એવો સંબંધ છે કે અતે બંને દેશને લાભ મળશે.

સર શીરોજીશાહ મહેતાના જીવનકાર્ય બાબત વિષે તે નામદારે બાપણ આપ્યું હતું, ત્યારે હિંદના સવાલોની બાગમાં વિચારતા, અંગ્રેજ તાલીમ અને અંગ્રેજ સુધારાના નિયમો ધણાજ ફળદ્રુપ નિવડશે અને તે બાબત તે નામદારને મક્કમ ભરોસો છે, એમ જણાવતા તે નામદાર કહે છે કે: --

“ઈંગ્લંડની રાજ્યનીતિમાં સર શીરોજીશાહ મહેતાનો પૂર્ણ વિશ્વાસ હતો. તેમજ મી. ગોખલેએ પણ જાહેરી પર્યાંત વિશ્વાસ રાખેલો હતો, અને હું પણ વિશ્વાસ રાખું છું.”

ખુદાની ગહન ગતિથી હિંદુસ્તાનનું રક્ષણ ઈંગ્લંડને કબજે સોંપાયું. મને એક દલીલ યાદ આવે છે કે, અસલના વખતમાં જેમ ઇસરાઈલને પસંદગી આપવામાં આવી હતી, તેમ હિંદને પણ પસંદગી મળી છે—“જીઓ મેં તમારી સામે રાહત અને પરેશાની રજુ કરી છે: જો તમે તમારા ખુદાના હુકમો માનશો તો, સુખ મળશે, પણ તેના ફરમાને નહિ માન્ય કરશો અને બીજાને ખુદા માનશો તો દુઃખ થશે. ઈંગ્લીશ જીવન અને ઈંગ્લીશ સંસારની નૈતિક, સામાજિક માનસિક અને રાજકીય રૂઢીઓનો પવન, ધીમે ધીમે

પણ, નિયમિત રીતે અને લોકોને પસંદ પડે તેવી રીતે થાય છે. અને તેમ પસંદ પડવાથી, ઇંગ્લંડ અને હિંદ વચ્ચેનો સંબંધ, હાલના હિંદીવાનોને તેમજ ભાવિ હિંદી પ્રજાને લાલદાયક થશે.”

દરેક ભારતવાસીને આવો બરોસો છે તેની ખરી ખાત્રી એ છે જે, આવા જરૂરીયાતના પ્રસંગમાં, ઇંગ્લંડને હિંદુસ્થાને એકમતથી અને વફાદારી સાથે, ધણીજ મદદ આપી છે. ઇંગ્લંડ અને હિંદ વચ્ચેનો સંબંધ ગયા જમાનામાં ઘણી વખતે, અણ-ગમતો થયેલ છે, એવું કબુલ કરીને નામદાર આગળાને અંગ્રેજ લોકોને એવું ખતાવી આપ્યું છે કે, હિંદની વફાદારી, ઇંગ્લંડ પ્રત્યે એટલી બધી તો મક્કમ છે કે, નાના મતભેદોથી તેને (વફાદારીને) કંઈ ખલલ નહિ પહોંચે, અને તેથીજ સામ્રાજ્યને એકમતથી મદદ કરવાને શક્તિવાન થયેલ છે. ઇંગ્લંડમાં, એક સભામાં બોલતાં તેઓ નામદાર જણાવે છે કે:—

“હિંદ અને સામ્રાજ્યના મુશ્કેલીના વખતમાં, સહ-ભાગ્યે, જ્ઞાતિ અને ધર્મના મતભેદ હિંદમાં નથી નડ્યા. તે ભેદની કંઈ પણ કિંમત નથી. (તાળીયો). હિંદનું લોકી ક્રાન્ત, બેલજીયમ; અને હું (આશા રાખું છું) કે, અગર જર્મની હારે તોજ મિત્રરાજ્યો તેમાં દખલ કરે, જેથી જર્મનીમાં લડાઈ થાય અને ત્યાં ખુન રેડાય.) (તાળીયોનો કડકડાટ). રજુભૂમિમાં, રેડવામાં આવશે, તે લોકી ગેરવલે ગયું નહીં ગણાય. અગર તેના પરિણામે, હિંદમાં, ધાર્મિક અને જ્ઞાતિક દ્વેષભાવ તથા બીજી શંકાઓ કાયમ વાસ્તે, નાશ પામે. (તાળીયો). સામ્રાજ્યની ગમગીની તથા મુશ્કેલીઓના સમયમાં, સંપૂર્ણ ભાગ લેવાને અને બ્રિટીશ સામ્રાજ્ય તથા મિત્રરાજ્યના જીતવાના મક્કમ ઇરાદાને લીધે જે ભાગ આપવા પડે, તે ભાગ આપવાને, હિંદીવાનો બીલકુલ એકમત છે.

એક બાબત કહેવાની ખાસ જરૂર છે કે, જ્યારે હું અહીંઆ આવ્યો; ત્યારે મેં આ દેશના લોકોમાં એક મનઃમત્તું આશ્ચર્ય જોયું. તે આશ્ચર્ય આવા કટાકટીના સમયમાં, હિંદની વફાદારી અને સંપ જોઈને થયેલું હતું. સદગૃહસ્થો, જે હિંદીવાન પોતાના દેશને જાણતો હોય, તથા જે માણસ હિંદના લોકોમાં પ્રવાસે ગયેલ હોય, અથવા હરકોઈ રાખસ કે જે હિંદના લોકોની શહેનશાહ પ્રત્યેની દ્રઢ વફાદારી જાણતો હોય, તેને આ આશ્ચર્યની લાગણી થશે નહીં. અને વખતોવખત લોકોક ક્રોધના વાદળાંઓ ચડી આવેલા; પણ તે છતાં અંગ્રેજ લોકના સારા વિચારો અને મહેરબાની હિંદ પ્રત્યે છે, તે બાબતમાં અમારો વિશ્વાસ ઘણોજ મજબૂત છે. (તાળીયો). બ્રિટીશ રાજ પ્રત્યે હિંદના કેળવાયલા વર્ગની લાગણીયોનો જ્યારે જ્યારે ખ્યાલ કરું છું, ત્યારે ત્યારે કુંવરી “કોર્ડેલીયા”ની તેના પિતા “લીયર”* પ્રત્યેની લાગણીયા મને હંમેશા યાદ આવે છે. એટલે કે તે એક એવી મગરૂરી ભરેલી લાગણી અને વિચાર છે કે, સુખ શાંતિના વખતમાં, પોતાની વફાદારી અને પ્રેમ માત્ર બોલી નહિ બતાવે. ઇંગ્લંડની જરૂરીઆતથી, હિંદને એક એવી તક મળી છે કે, જેથી સામ્રાજ્યને બચાવવાને તથા જાળવી

* એક શોકજન્ય ઇંગ્લીશમાં નાટક છે, તેમાં રાજ લીયરને ત્રણ દીકરીઓ છે. બે ખુશામતી હતી અને ત્રીજી કોર્ડેલીયા, નિખાલસ દીલની હતી, એને ખુશામત કરતાં નહોતી આવડતી. તેને રાજ દેશવટો આપે છે. છેવટે જ્યારે રાજનું રાજ ખુશામતી છોકરીઓના પતિ પચાવી પાડે છે, ત્યારે કોર્ડેલીયા ક્રાંસમાંથી સૈન્ય લઈને મદદે આવે છે, અને પોતાના પિતાને બચાવવા બહાર પડે છે.

રાખવાને, પોતાની તમામ મીલકત ખર્ચ કરશે, અને પોતાનું હોણી પણ રેડશે. હિંદનો કેળવાયલો વર્ગ માત્ર ચડતીનાજ મિત્ર (ઉમતાને પૂજનાર) નથી; કારણ કે, પૃથ્વી ઉપર, કોઈ પણ માણસ કે જે ન્યાયથી બોલે તો, હિંદીવાનોએ; એકમતથી વફાદારી. સામ્રાજ્ય અત્યે તેની તવારીખમાં આ મોટામાં મોટી કસોટીના વખતમાં, ખતાવી છે. તે વાતને અવશ્ય કબુલ રાખશે.

પણ સદ્ગૃહસ્થો, આ લડાઈ પુરી થાય ત્યારે રાજ અને પ્રજા વચ્ચેની ગેરસમજુતી પણ પૂર્ણ થાય તો સાફ (તાળીયો) આપણે હિસાબ, ફરીથી એક કોરી રહેટમાં ગણીએ તો ઉત્તમ છે. અગાઉ કંહયું તેમ, કુંવરી 'કૉર્ટેલીયા' પોતાની મોટાઈથી, રાજા 'લીયર' અત્યેની વફાદારીના વિચાર જણાવતી નહીં, તેથી બંનેને માઠા પરિણામ આબ્યા, તેમ આપણે રાજા યા પ્રજા, બેમાંથી કોઈ પણ ભવિષ્ય કાળમાં અહંકાર રાખીએ નહીં તો સાફ. હવે, રાજા અને પ્રજામાં વધારે વખત ગેરસમજુતી ન રહે, યા તો તે ગેરસમજુતીને બંને તેમ બોલી કરી નાખશે તો સાફ. કારણ કે, લડાઈ આખરે આ દેશને ગમે તે થાય, અને તેમાં જો આ દેશને નુકસાન થશે, તો હિંદની ઉમેદો અને હિંદનું નશીબ ખરબાદ થશે. બીજું એ જે, આગળ જતાં ગમે તે થાય, પણ ખ્રિસ્તીશ સામ્રાજ્યને વાસ્તે, લશ્કરી માણસો દોલત તથા બીજી સામગ્રી પુરી પાડવા વાસ્તે, હિંદમાં સર્વ ચીજોનો અખૂટ ભંડાર મોજુદ છે. (તાળીયો). લડાઈ પૂર્ણ થયા પછી, હું ઉમેદ રાખું છું કે, સામ્રાજ્યને જે જુરસાથી અને જે દીલસોજીથી હાલમાં મદદ કરવામાં આવે છે તેજ જુરસો અને દીલસોજી, ચિરકાલ સુધી સંપ કરવા (કાયમ) બતાવવામાં આવશે, અને

છેવટમાં વીસ વર્ષથી જે અણુસમજુતી પ્રજા વચ્ચે છે તે બંધ થશે.

દરેક વર્ષમાં એક વખત હું અવશ્ય હિંદમાં સર્વ જગ્યાએ મુસાફરી કરું છું, તેથી જાતજાતના અનુભવથી બોલું છું કે, સમસ્ત હિંદમાં સને ૧૮૫૮ના ઢંઢેરાના કરાવોને સૌએ કબુલ કર્યા છે. મનુષ્યની મોટી કોલાહલના વખતમાં ધારવા બહાર અને સ્વલક્ષ બહાર ઘણા મહત્વના બીજાં પરિણામ આવે છે, અને તે નિયમને અનુસાર અમારા લોકોએ બ્રિટીશ સલતનત, સ્વાભાવિક રીતે અને અર્ધજ્ઞાનથી સ્વીકારી, અને તે પછીથી હવે જણાય છે કે, હિંદની ભાવિ ઉન્નતિ ફક્ત, શહેનશાહના રાજ્ય નીચેજ શક્ય છે. બીજું એ જે, અમારા લોકો મહારાણીના ઢંઢેરામાં શું મતલબ હતી, તે ભુલ્લી નથી ગયા. (તાળીયા) અને અંગ્રેજ પ્રજાએ પણ, તે ઢંઢેરાની અક્ષરસહ મતલબ યાદ રાખવી જોઈએ; અને મહારાણી વિક્ટોરિયા કે જેઓ જોન બ્રાઇટના કહેવા પ્રમાણે ઘણાજ સત્ય વક્તા હતા તેઓએ શા ઉદ્દેશથી. ઢંઢેરાને બહાર પાડેલ, તે ઉદ્દેશને વળગી રહેવું જોઈએ તમારી પ્રજા, સંપૂર્ણ રીતે, તે ઢંઢેરાના અક્ષર, તેમજ મતલબને વળગી રહે તોજ સાફ છે. હિંદની ભાવિ ઉન્નતિ નીચેની રીતેજ સરસ થશે, અને તે એ કે, શહેનશાહ સામ્રાજ્ય અને ઇંગ્લેન્ડ પ્રત્યે અમારા લોકો તાબેદાર અને બફાદાર રહે અને તમારા લોકોને પણ જ્ઞાન (સમજણ) હોવી જોઈએ કે, માત્ર સંપર્થીજ તમારા અમારા વચ્ચેનો સંબંધ કાયમ થશે. (હકકાટ તાળીયા.)

ધી ઇસમાઈલી સાહિત્ય ઉત્તેજક મંડળમાં મળતાં પુસ્તકો.

પુસ્તકનાં	રૂ. આ. પા.
આર્યસમાજ પંડિતોનું પોષણ ...	૦—૧—૦
દુઆના દુશ્મનને ઝટકો અને ફિ-ફતવાને ફટકો ખીજી આવૃત્તિ ...	૦—૪—૦
આલમોતનો ચોદધો... ...	૦—૮—૦
આફતાબે હકીકત ખીજી આવૃત્તિ ...	૦—૮—૦
આર્ય પ્રકાશની ઉદ્ભવતાઈ ...	૦—૧—૦
કાબાનું ઠેકાણું આવેલું ભેળું... ...	૦—૧—૦
હાજર ઇમામની હીદાયત ...	૦—૪—૦
ઇસ્લામી ઐક્યતા ...	૦—૨—૦
અમર ફરમાન ઉપર ઉમ્મતની દૃઢતા ...	૦—૨—૦
ખુદશી ચીઠીનું ભોપાળું ...	૦—૮—૦
ફાતમાઈટ ખીલાફત ...	૦—૮—૦
નુરે હકીકત... ...	૦—૧—૦
આગાખાની ખુદાઇનો ઝળકાટ ...	૧—૦—૦
એચ. એચ. આગાખાન { { ઇંગ્લીશ } ૦—૪—૦	
{ { ગુજરાતી } ૦—૪—૦	

લખો:—મીરજમહમદ હવરાજ,
ઓન. સેક્રટરી.

